Oblastní charita Ústí nad Orlicí

CHARITNÍ AKTUALITY 2025

Vydává Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Ročník XXIII.

ÚVODNÍ SLOVO

Milí čtenáři,

v letošním roce probíhá v naší zemi Tříkrálová sbírka již po dvacáté páté. Jistě znáte ten příběh, jak mudrcové z východu se přišli poklonit narozenému Ježíši. Když se v kostele příběh čte, mám sklon si v duchu říci: „Jojo, to znám“ a tzv. vypnout, čili přestat poslouchat. Kdo se však necháte do příběhu vtáhnout, zjistíte, jaké bohatství plné symbolů nám přináší. Podělím se s Vámi o pár postřehů. Kolik lidí (mudrců) rozpoznalo znamení doby (uviděli hvězdu) a kolik se jich nakonec vydalo na cestu? Kolik jich cestu dokončilo? Byli z jedné laboratoře? Pravděpodobně ne. Domnívám se, že jim cesta mohla trvat dva roky. Cestou zažívali jistě únavu, nejistotu, naráželi na různost svých názorů, povah, kultur... Spojoval je ale stejný cíl. Ti, kdo vytrvali, v cíli viděli obrovský smysl, který jim dodával sílu snášet všechny útrapy a vzájemně se podporovat. Svoji misi splnili. Vypadal cíl cesty podle jejich představ? Je moc zajímavé se nechat příběhem vtáhnout. A třeba s někým i podiskutovat.

Po celý uplynulý rok jsme zajišťovali služby v plném rozsahu. Z Vašich dopisů zaznívají poděkování té či oné službě, že Vám pomohla překlenout těžkou životní etapu. Za tuto zpětnou vazbu jsme vděční. Chceme svojí činností přispět právě k tomu, aby se lidem na Orlickoústecku dobře žilo. V kterých oblastech umíme pomoci, se můžete dočíst právě na těchto stránkách.

Velké poděkování patří všem asistentům a koledníkům Tříkrálové sbírky. Díky výtěžkům se mohly začít poskytovat některé služby dříve či ve větším rozsahu, než co dovolovala finanční podpora ze strany státu, jako např. Občanská poradna, služby pro rodiny, Sociálně terapeutické dílny v Králíkách či Mobilní specializovaná paliativní péče. V uplynulých letech jsme díky sbírce mohli vyměnit dosluhující topné systémy v obou Domech pokojného stáří v Kerharticích či v odůvodněných případech poskytnout přímou pomoc. Každý rok zveřejňujeme záměry sbírky v Charitních aktualitách.

Děkuji donátorům, dárcům a Vám všem, kteří naši Charitu podporujete finančně, materiálně, službou či modlitbou. Velmi si toho vážíme.

S přáním všeho dobrého

Ing. Marie Malá, ředitelka

Lidskou důstojnost má člověk ze své podstaty a nepřichází o ni ani neschopností, trestnou činností, stářím, nemocí nebo umíráním. Nikdo mu ji nemůže vzít. Každý má svou důstojnost a právo na úctu.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA SLAVÍ 25. VÝROČÍ

Tříkrálová sbírka je poselstvím lásky a požehnáním - přáním pokoje, štěstí, zdraví a zároveň příležitostí, jak přispět potřebným. V roce 2000 navázala Česká katolická charita (od roku 2006 Charita ČR) na starou tradici tříkrálových koled pořádáním Tříkrálové sbírky. První sbírka se konala na Moravě, na území Olomoucké arcidiecéze. Od následujícího roku sbírka zahrnula celé území České republiky.

„Vidím v té Betlémské scéně symbol toho, že do Betléma trefí ti moudří mudrci a zároveň i ti prostí pastýři. Že když jdeme cestou moudrosti nebo cestou prostoty, čistého srdce, tak tu cestu do Betléma najdeme. Jestliže uvázneme na půli cesty, jestli jsme ztratili prostotu a nedošli k moudrosti, jestli jsme v takové té polovzdělanosti srdce, tak na cestě do Betléma zabloudíme.“ *– Tomáš Halík*

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA V BĚHU ČASU V NAŠÍ OBCI RYBNÍK

Účast na Tříkrálovém koledování byla pro nás výzvou už v roce 2001. V prvních letech do ní byla zapojena celá naše rodina, včetně prarodičů, a také kamarádů našich dětí. S napjatým očekáváním jsme stáli před každými dveřmi, zazpívali, popřáli všechno dobré do nového roku, rozdávali kalendáře, cukříky i zprávy, napsali křídou tříkrálové požehnání a radovali se z každého příspěvku do charitní pokladničky. Často nás lidé přivítali ze zvědavosti, co že je to za novinku, ale stávalo se, že některé dveře zůstaly zavřené, přestože bylo vidět, že za oknem někdo přechází. To se pak děti ptaly: „ Proč neotvírají, když nás vidí?"

V dalších letech už ale lidé čekali a vyhlíželi, kdy se objeví známá skupinka s papírovými korunami na hlavě a pláštíky vyrobenými z prostěradel nebo přehozů. Hlas flétny, který se linul zimní krajinou, ohlašoval známou melodii, že začíná zase nový rok a je čas myslet také na potřebné, kteří čekají i na naši pomoc. Bývalo hodně sněhu a kluci, kteří si na koledu připravili pláště dlouhé až na zem, měli co nosit, protože dolní okraj látky jim ztěžkl namrzlým sněhem. Někdy bylo sněhu tolik, že u posledních domů, kde jsme zvonili, vypadali králové spíše jako sněhuláci.

V naší vesnici už od začátku chodíme na koledu vždy první sobotu nového roku. Skupinky koledníků obejdou celou vesnici za jeden den. Vycházíme za každého počasí. Zdá se, že Nebe je nám nakloněno, protože jsme vždy mohli vyjít. Jen jednou jsme začátek koledování museli posunout a počkat, až se oteplí z – 25°C na – 15°C, byl tehdy překrásný slunečný den a myslím, že otevřeno bylo u každých dveří. Důležité je také zázemí po vlastním koledování, aby se děti mohly ohřát, občerstvit, podělit se o své zážitky s ostatními z dalších skupinek a rozdělit si vykoledované dobroty, protože u nás jsou lidé opravdu štědří. Nejprve jsme se scházeli u nás doma, někdy si také „svoji" skupinku pozvali domů její vedoucí. Nyní už máme několik let zázemí v malém sále Kulturního domu v naší obci.

Tříkrálovým koledováním prošly u nás desítky dětí, některé už jsou vedoucími skupinek a za ta léta se nestalo, že by po koledování, kdy jsme několik hodin venku v zimě, někdo onemocněl. Ani v době Covidu nebyla sbírka přerušena a do každé poštovní schránky byly doručeny dopisy s prosbou o příspěvek, který mohou lidé přinést na určená místa v obci.

Máme radost z toho, že částka, kterou lidé

přispívají do charitních pokladniček a na účet tohoto projektu, je každý rok vyšší a je možné více a více pomáhat. Když Tři králové putovali za hvězdou, chtěli vidět nového krále, o kterém bylo psáno v učených knihách. Proč? Znali ho? Věděli, kdo to je? Stálo jim to za to? Přesně stejné otázky si mohou klást všichni, kteří jsou zapojeni do Tříkrálové sbírky – organizátoři, koledníci i dárci. A naše odpověď? Pomáhat druhým a přispět na dobrou věc určitě za to stojí.

Za Tříkrálové koledníky a za všechny, kteří nám pomáhají Miluše Lorencová

TS V PETROVICÍCH

Naše obec se do TS zapojuje již od samého počátku a nikdy jsme neměli problém s její organizací, zájemci o obchůzku se nám hlásili sami, vždy je to moc bavilo a těšili se na další ročník. Ani mezi občany jsme se nikdy nesetkali s vlažným, nebo dokonce se záporným postojem ke sbírce, naopak si dovolím tvrdit, že naše obec se vždy pohybovala na špičce, co se týče vybraných peněz v přepočtu na osobu, na což jsme patřičně hrdí. Spolupráce s Vámi všemi, kdo jste se jakkoli podíleli na pořádání, byla také vždy velice dobrá a příjemná. A proto bych chtěl jménem svým, i mých předchůdců za vše poděkovat a do dalších let popřát hodně zdaru ve Vaší práci, hodně zdraví, hodně sil a neuvadajícího optimismu, zkrátka ať se Vám daří.

Martin Marek, starosta obce Petrovice

VZPOMÍNKA NA ZAČÁTKY TS VE RVIŠTI

Ve farnosti Brandýs nad Orlicí, do které patřím, měla tuto sbírku na starosti velmi dlouho paní Ing. Anna Raabová. Měla za úkol evidenci skupinek a rozdělení kasiček a drobných dárků v celé farnosti. V naší obci Orlické Podhůří (která se skládá ze 7 vesnic) se do této sbírky zapojily obce Říčky a Rviště. Rozhodla jsem se vést skupinku s koledníky ve Rvišti, kde již přes 50 let žiji. Ve skupince jsem měla místní děti. Koledovali jsme vždy v sobotu odpoledne a koledování nám trvalo 4 hodiny. Záleželo na počasí. Starší lidé nás laskavě přijímali a i ostatní občané přispěli do kasiček většinou kovovými mincemi. Stalo se, že někteří také neotevřeli. Koledníci dostávali navíc sladkosti, které si po skončení společně rozdělili. Vedoucí skupinky jsem vykonávala do roku 2012. V následujícím roce se mi narodil na Tři krále vnuk, kterého jsem jela přivítat na svět. Z tohoto důvodu jsem se již rozhodla předat štafetu vedoucí Tříkrálové sbírky v naší obci mé následovnici. Podařilo se také rozšířit koledování i do vedlejší vesnice Rozsochy.

Přeji všem organizátorům a koledníkům hodně štědrých dárců a hojnost Božího požehnání.

Marie Zemanová

TĚŽKÉ ZAČÁTKY TS V BYSTŘECI

Do TS jsme se v Bystřeci zapojili v letech 2001 až 2006. Z počátku jsme neměli podporu od obce ani od pana faráře. Celou akci jsme proto organizovali z našeho domu. Zajistit oblečení, sehnat a domluvit potřebný počet vedoucích a dětí, nebylo jednoduché. Na konci sbírky jsme všem dali občerstvení. Pak následovalo praní a žehlení oblečení koledníků.

V dalších letech se situace postupně zlepšovala. I přes různé peripetie, jsme TS organizovali rádi, především s podporou rodiny.

Marie a Václav Matějkovi

TS V OSTROVĚ

V Ostrově jsme se zapojili do TS od úplného začátku pod záštitou farnosti Lanškroun a pod vedením paní Jany Kutnarové. Od té doby se koná TS v Ostrově nepřetržitě. Postupně se nám zvýšil počet skupinek na současné tři. Jsme hrdí, že vedeme generace dětí k pomoci druhým – dobrým skutkem, nebýt lhostejný a pomáhat druhým. Rádi bychom z celého srdce poděkovali ostrovským občanům za štědrost a pěkné přijetí malých koledníků.

Za pořadatele TS v Ostrově Jarmila Kněžourová

	2001	2002	2003	2004	2005	2020	2021	2022	2023	2024
Brandýs nad Orlicí	30 662	19 980	20 257	17 851	25 384	38 722	22 101	46 116	39 101	48 951
Bystřec	14 593	18 652	19 626	18 220	18 260	34 708	22 954	20 034	46 276	49 894
Česká Třebová	77 372	112 483	117 854	140 293	160 289	258 271	15 404	190 816	255 977	291 906
České Libchavy	6 332	12 637	12 927	11 320	14 189	21 948	11 689	26 030	28 037	26 782
Damníkov	2 888	1 416	7 989	6 911	9 813	12 205	3 840	12 111	15 034	14 092
Dlouhá Třebová	8 563	15 475	8 574	11 525	10 385	35 791	28 822	39 214	44 719	48 787
Dolní Čermná	24 282	23 412	27 972	40 890	50 070	60 083	46 974	70 162	73 123	78 749
Dolní Dobrouč	63 244	62 679	58 006	57 541	73 981	110 059	77 545	143 242	151 634	144 322
Hejnice	2 620	2 900	4 088	3 286	4 150	10 258	9 300	13 827	11 313	13 416
Horní Heřmanice	10 943	15 045	16 010	18 297	21 194	25 158	17 335	15 410	19 785	18 353
Choceň	27 387	28 031	44 238	65 439	70 930	185 492	57 036	80 767	199 510	206 700
Jablonné nad Orlicí	53 054	55 472	63 191	58 203	69 129	83 137	41 058	27 888	85 643	98 895
Jamné nad Orlicí	11 389	14 147	12 939	12 359	15 843	30 232	6 300	34 441	31 595	35 001
Jehnědí	4 121	3 896	5 260	4 507	0	9 899	0	12 210	12 220	14 200
Letohrad	91 696	100 725	110 485	105 608	130 608	267 974	168 933	323 428	350 046	369 958
Libchavy	6 978	23 351	22 945	14 122	22 927	43 121	19 668	50 776	51 583	60 360
Lukavice	19 327	19 888	23 568	20 839	33 504	75 907	32 305	89 138	95 687	100 454
Mistrovice	11 365	11 950	12 552	15 464	20 431	36 471	12 775	37 860	41 412	45 054
Nekoř	17 691	20 429	26 605	25 352	27 081	53 624	21 627	59 481	68 545	72 690
Ostrov	11 939	10 097	11 318	11 834	11 929	21 044	12 366	26 895	28 390	30 560
Petrovice	3 919	4 203	4 765	0	8 735	14 938	7 560	21 824	18 080	22 340
Podlesí	5 420	0	4 311	4 180	3 817	9 679	3 964	10 355	12 057	13 512
Rviště	4 747	2 755	2 721	3 055	4 860	4 048	5 550	6 478	5 637	5 316
Rybník	22 491	9 308	8 910	0	11 374	22 627	15 083	24 085	27 804	28 951
Sloupnice	23 500	24 725	0	32 308	40 510	66 138	41 439	74 477	78 485	84 516
Svatý Jiří	4 122	3 429	3 398	0	0	11 329	7 887	6 495	10 044	11 309
Šedivec	6 654	6 575	9 133	9 747	11 127	15 228	12 450	21 774	22 474	23 353
Ústí nad Orlicí	98 124	86 667	114 572	105 852	134 475	268 088	58 513	83 327	248 565	299 129
Verměřovice	9 271	7 361	7 493	8 401	10 800	24 874	14 891	26 140	31 666	34 970
Výprachtice	29 824	21 338	22 490	20 389	22 115	40 734	18 577	23 693	38 000	35 640
Vysoké Mýto	26 162	47 760	34 979	36 405	42 208	110 895	46 890	95 611	76 614	80 035
Žamberk	7 696	6 056	19 070	17 392	30 884	98 675	29 436	103 862	106 419	139 528

„Všude tam, kde je člověk, je místo pro dobrý čin.“ – Seneca

BŮH SE STARÁ. I PROSTŘEDNICTVÍM NÁS LIDÍ.

V lidech je odedávna přesvědčení, že se významné věci a významní lidé musí představovat za význačných okolností. Ceremonie královských dvorů, oslavy božstva, přivítání slavných osob apod., to všechno byly, popřípadě dodnes jsou velké a okázalé události. Čím větší pán, tím větší mumraj, sláva, vzruch kolem, tím větší podívaná. A tak nás může někdy i mrzet, že křesťanství za tímhle vším jaksi pokulhává. Neměl by se význam Kristův, narození Páně, velikost Boží, závažnost křesťanství ukázat nějak víc a jasněji, tak, aby to nemohl nikdo přehlédnout? Nešlo by nějak udělat, aby se Bůh zjevil světu srozumitelně, aby bylo všem jasné, o jak velkou událost jde? Nebylo by to nakonec ku prospěchu lidstva? Jistě, jsou tu královské dary, zlato, kadidlo, myrha, ale vše v bezvýznamném Betlémě, v chudém příbytku, u malého dítěte a dvou obyčejných chudých lidí. V Jeruzalémě věděli jen to, co se dozvěděli od mudrců, a v Římě nevěděli nic. Natož kdekoliv jinde. A my mluvíme o zjevení se Boží slávy! Ostatně ani křest v Jordánu, natož zázrak v Káně nebyly světodějnými a světoznámými událostmi.

Nepřeháníme tedy poněkud? Ne, spíš je třeba vidět a pochopit, jak se Bůh zjevuje. Co tím sleduje. Vidíme, že nechce veřejné deklarování, natož ohromení veřejnosti. Na Boží slávě se nic nemění, jestli ji poznává najednou pět nebo pět miliónů lidí. Ale člověk jí může zřejmě být zasažen nebo osloven jen jakožto osoba, ne jako dav. Bůh jde (celé Písmo o tom mluví) u všech důležitých věcí od člověka k člověku, od jednoho lidského srdce k druhému. Lidské srdce, lidský život, lidská víra, to jsou zřejmě prostory, do nichž Bůh vstupuje. Betlémská hvězda svítí na obloze, ale vede jen ty, kteří se Bohu otevřeli.

Nevíme, kolik těch mudrců bylo a jaké byly jejich osudy dále. Víme ale, že se Bůh stará. Že tisíc let připravoval půdu pro příchod Mesiáše, ale pak bylo na jednotlivých lidech, jestli Mesiáše přijmou. Herodes a znalci Písma v Jeruzalémě a po nich mnozí jiní až podnes neuspěli. Nebylo jim nic platné to, co znali, když jejich rozum i srdce zůstávaly zatvrzelými. A Bůh se stará i o pohany. Dal jim možnost, aby v tom, v čem byli doma, tedy ve zkoumání hvězd, poznali totéž, co mohli poznat vzdělaní Židé z Písma: že jde o Mesiáše, Krále, Božího zachránce. A tito pohané vzali Boží nabídku vážně. Uvedli ji v život a nechali se vést hvězdou, tedy Božím znamením. Našli potom Mesiáše, krále, naplnili svůj úkol, dosáhli cíle. A mnozí a mnozí po nich. Od té doby dává Bůh svá Písma i své „hvězdy“ lidem do života. A někteří se zachovají jako Herodes, jiní jako znalci Zákona a někteří jako pohanští mudrcové, kteří užili svého věděni tím nejlepším způsobem: k poznání Božích věcí.

A tak Bůh, který se o nás stará, se opravdu postará o toho, kdo má srdce otevřené, kdo je ochoten rozpoznat i ve skromných podmínkách Boží slávu. Podobně se postaral o Jana u Jordánu i o učedníky v Káně. Vzešlo jim poznání Boží slávy v Ježíši - a uvěřili v něho. Zkušenosti ukazují, že Bůh dává i dnes své hvězdy, které vedou ke Kristu. Dělá před očima jednotlivců nebo skupinek (ale ne davu!) svá znamení jako před učedníky v Káně, takže mohou v Ježíše uvěřit. Prohlašuje ve své církvi podobně jako u Jordánu, že Ježíš je jeho milovaný Syn, plný Ducha, a že je nanejvýš dobré poslouchat ho. Bůh zjevuje svou slávu, ale my musíme být dotčeni sami nebo musíme sami vidět zblízka dnešní mágy, Jany Křtitele nebo učedníky, abychom tuto slávu živě zaregistrovali. Snad nejdůležitějším je ale vědět, že se Bůh stále stará. Že šťastné i nešťastné životní příhody, druzí lidé atd., mohou být hvězdou, znamením, které člověka přivede ke Kristu, k víře. Hvězda je tu ovšem jen na čas, pak se ztratí, byť by zářila sebevíc. Dav od Jordánu se rozejde, svatba skončí, víno se vypije. Ale kdo nalezl Krista, ten už tohle všechno nepotřebuje. Boží sláva v Kristu se ho dotkla, vstoupila do jeho života. Zbývá tedy zaradovat se a s Ježíšem chodit dalším životem. A pokud náhodou my někomu sloužíme jako hvězda, nesmíme sami zapomenout, že tato naše úloha je důležitá, ale jen přechodná. Hvězda mizí, Kristus - byl-li nalezen - zůstává navěky. Bůh se stará. I prostřednictvím nás lidí. Neustále a věrně.

- upraveno z knihy Aleše Opatrného Stůl slova

Výtěžek dvacáté páté Tříkrálové sbírky, kterou pořádá Charita ČR, je určen především na **podporu charitních služeb v našem regionu**. Oblastní charita Ústí nad Orlicí zaměstnává cca 155 lidí a v celém okrese poskytuje více než desítku služeb lidem všech generací. Služby Oblastní charity využívají mladí i staří - lidé čelící nemocem a zdravotním potížím, chudobě či samotě. Základní životní jistotou každého člověka je stabilní rodina, a právě podpora rodiny je jedním z hlavních cílů činnosti Oblastní charity. V tomto ročníku Tříkrálové sbírky podpoří dárci zejména tyto charitní služby na Orlickoústecku:

- Centrum sociálních služeb
- Centrum Pod střechou a činnost jeho služeb
- Pečovatelskou službu
- Domácí hospic ALFA-OMEGA
- Rodinná centra
- Sociální rehabilitaci
- Podporu ukrajinských dětí ve školách
- Dar na realizaci humanitárních projektů v zahraničí
- Přímou pomoc lidem v nouzi
- Mimořádné situace

V roce 2024 koledníci v orlickoústeckém okrese vykoledovali do 629 pokladniček 3.957.602,- Kč, do online kasičky lidé poslali 33.350,- Kč a 9.052,- Kč převedli na bezhotovostní účet. 65 % výtěžku použila Oblastní charita v souladu se svými záměry – detailní využití naleznete na našich webových stránkách. Další podíl z výtěžku je určen na projekty Diecézní charity HK (15 %), na zahraniční humanitární fond CHČR (10 %), na režii TS (5 %) a na projekty CHČR (5 %).

Bližší informace o činnosti Oblastní charity naleznete na www.uo.charita.cz. Obecné informace k Tříkrálové sbírce najdete na www.trikralovasbirka.cz. Moc děkujeme kolegyni Markétě Zemanové za krásnou kresbu tří králů v hlavičce CHA.

Oblastní charita Ústí nad Orlicí poskytuje v okrese téměř dvě desítky služeb a všechny mají společného jmenovatele: PODPORA RODINY. Naprostá většina těchto služeb je spolufinancovaná z Tříkrálové sbírky.

Patřit do rodiny, která mě přijímá, je jedna z největších životních hodnot a jistot. V životě člověka může rodina fungovat jako záchranná síť, jako stanice, ve které se může člověk občerstvit na těle i na duchu. Oblastní charita podporuje rodinu řadou svých služeb.

Rodičům s malými dětmi slouží dvě Rodinná centra v Letohradě a ve Sloupnici. Pracovnice terénní služby Šance pro rodinu a Sociální rehabilitace zajíždějí přímo do ohrožených rodin v celém okrese, kde učí rodiče konkrétním dovednostem a převzetí zodpovědnosti za chod rodiny.

V Občanské poradně se pokoušíme vypořádat s neblahými vlivy, které ohrožují rodiny – např. dluhy, exekuce, rozvody nebo neplacení výživného.

Nemocným je určena Domácí zdravotní péče a Půjčovna kompenzačních pomůcek. Domácí hospic ALFA-OMEGA pomáhá rodinám, které se starají o nevyléčitelně nemocné příbuzné. Zdravotně handicapovaným lidem je k dispozici Osobní asistence, Pečovatelská služba či Sociálně terapeutické dílny. I zde je rodinné zázemí pečující rodiny pro spolupráci velmi důležité, a proto vznikla Poradna pro pečující, kde nabízíme pomoc s osvojením dovedností při péči o blízké.

I lidem, kteří domov nemají, poskytujeme v našich zařízeních možnost hygieny, výměny oblečení a snažíme se, aby se vrátili zpět do samostatného života. Také cizincům nabízíme pomoc se začleněním do českého prostředí.

„Rodina je místem lásky a života, místem, kde láska rodí život.“ – Jan Pavel II

PÉČE O NEMOCNÉ A POTŘEBNÉ

CHARITA JE JAKO PUZZLE – KAŽDÝ DÍLEK JE DŮLEŽITÝ

Ve středisku **Domácí zdravotní péče v Chocni** pracuje šest zdravotních sestřiček. Nedávno navýšili kapacitu, takže denně mají až čtyři trasy, na kterých objíždějí pacienty v jejich domácnostech. Teď jich mají téměř sedmdesát. „Každá naše sestřička projevuje v práci velké osobní nasazení. Každá z děvčat je jiná, takže každá vnese jinou kvalitu do našeho kolektivu i do rodin pacientů,“ přivítala nás v choceňské kanceláři vedoucí služby Kateřina Doležalová.

Běžný den charitních zdravotních sester začíná v sedm hodin ráno odběry. Dnes by Katka normálně měla kolem patnácti pacientů, u kterých by nejčastěji dělala převazy, aplikovala injekce nebo inzulin. Ale dnešní den je jiný. Jedeme společně ke třem pacientům, kteří mají otevřené, dlouhodobě nehojící se rány, a u kterých sestřičky aplikují nový systém ošetřování, tzv. telemedicínu.

Od března aplikujeme vlhké hojení

„K aplikaci vlhkého hojení (telemedicíně) máme k dispozici dva chirurgy,“ popisuje Katka. „Pošleme jim lékařskou zprávu pacienta, kterou on posoudí a předepíší nejvhodnější druh materiálu na konkrétní rány. O celém procesu samozřejmě ví také praktický lékař, kterému předáváme i zprávy od chirurga. Funguje tu souhra mezi chirurgem, praktickým lékařem a naší domácí zdravotní péčí. Výhodou tohoto systému je především snadná dostupnost pro imobilní nebo těžko pohyblivé pacienty.“

Nový způsob ošetřování pacientů vlhkým hojením zavedli v charitní DZP v březnu. Momentálně ho aplikují na sedmi pacientech s většími či menšími defekty. Koncem dubna, kdy jsme se potkali s vedoucí služby v Chocni, už měli prvního zhojeného pacienta.

První pacient, kterého jsme navštívili, je od svých čtrnácti let po úrazu na vozíku. Loni pán vypadl z vozíku a poté se u něj rozvinul rozsáhlý dekubit přes celé hýždě. Po půlročním pobytu v nemocnici a na plastické chirurgii se vrátil domů. „Od října jsem v posteli, už tu postel nesnáším,“ vypráví pacient, který je i přes svou situaci spokojený a dobře naladěný. „Potřeboval bych si zase sednout na vozík, ale zatím to nejde.“ Věřme, že za svou trpělivost bude brzo odměněn, a bude si moci vyjet s vozíkem na zahradu. „Díky vlhkému hojení se jeho rána pomalu zatahuje. Za měsíc se dekubit zmenšil z dvaceti na čtrnáct centimetrů. Vidíme dobré výsledky, sledujeme, jak narůstá svalová hmota,“ pochvaluje

si Katka a loučíme se s milým pánem a jeho manželkou, která je také na vozíku. Místností proletují slova díků.

Podporujeme pacienty, budujeme důvěru

Druhým pacientem, kterého jsme navštívili, byl dlouhodobě ležící pán s několika defekty na zádech, které sestřičky jezdí převazovat. Pečuje o něj manželka a dcera, která k rodičům denně chodí, a dělá vše, co je potřeba. Naučenou souhrou, kdy paní táhne svého manžela z druhé strany postele za pravou ruku, a Katka pomáhá pacienta tlačit zezadu, převalí pána na bok. Je patrné, že ho bolí každý pohyb. Sestřička odlepí ze zad staré náplasti, vydezinfikuje rány a nalepí nové vlhké krytí. Při práci si sestřička povídá s paní, jak o stavu jejího manžela, tak o všedních věcech. Nakonec ještě pánovi namasíruje záda, podloží hlavu polštářem a nechá ho ležet na boku. Když se Katka loučí, ujišťuje paní, že vše je v pořádku. Loučí se s úsměvem, který nenápadně podporuje a dodává sílu jak pacientům, tak členům rodiny.

Po dvou náročnějších pacientech nám přišla otevřít čilá paní. Na otázku: „Kde je pacient?“ mi Katka začala vysvětlovat, že tady dnes bude poprvé zavádět vlhké hojení. „Paní se dlouhodobě nehojí bércový vřed, a tak po domluvě s praktickým lékařem zahájíme léčbu vlhkým krytím.“ Práce je rychle hotova a na rozloučenou dostáváme každá jablko.

Katka je člověk na svém místě. Sestřička, která – stejně jako její kolegyně – dodává svým pacientům naději, optimismus, důvěru. Buduje důvěryhodné vztahy také s lékaři, kteří oceňují její zpětnou vazbu ohledně zdravotního stavu svých pacientů. Snaží se propojovat charitní služby. I to je známka dobrých manažerských schopností - neřeší něco, co umí efektivněji řešit někdo jiný. I to oceňují lékaři, kteří nemusí svým pacientům vysvětlovat záležitosti kolem péče o blízkého, protože jim to umí v širokých souvislostech vysvětlit třeba Poradna pro pečující.

„Charita je takové puzzle. Každý zaměstnanec, každá služba, představují jeden dílek. Ale puzzle funguje, jen když obsahuje všechny dílky. Proto je každý moc důležitý,“ uzavřela Katka.

„Pokud chcete změnit svět, běžte domů a milujte svoji rodinu.“ – Matka Tereza

DOMÁCÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE VÝBORNĚ DOPLŇUJE NEMOCNIČNÍ PÉČI

Oblastní charita Ústí nad Orlicí každý rok přijímá do svých služeb studenty na praxe. Za rok 2023 jich bylo 74. Naprostá většina praktikantů je ze střední zdravotnické školy, a získávají nové zkušenosti ve službě Domácí zdravotní péče. Jednou z praktikantek byla i Markéta Svobodová. V červnu 2024 dostudovala VOŠ po Střední zdravotnické škole v Ústí nad Orlicí, a už při studiu pracovala v orlickoústecké nemocnici na interním oddělení a na urgentním příjmu v interní ambulanci. Od září naplno pracuje v Pardubické nemocnici jako zdravotní sestra na neurologické ambulanci.

Charitní Domácí zdravotní péče navazuje na nemocniční péči. Jak vnímáte důležitost této služby?

Nemocniční péče a domácí péče se výborně doplňují. V nemocnici je jiné prostředí, každý pacient spěchá domů, kde se lépe uzdravuje. V nemocnici se prostě člověk necítí nejlépe. Pro psychickou pohodu je určitě lepší být doma a Domácí zdravotní péče to pacientům umožňuje, protože se o ně umí postarat.

Proč jste si vybrala práci zdravotní sestry?

Mám ráda komunikaci s lidmi a baví mě to. Naplňuje mě, když vidím, že někomu pomáhám a že moje práce má smysl.

V čem je jiné pečovat o pacienta doma a v nemocnici?

V nemocnici se zaléčí akutní stav pacienta. Nemocného vidíme třeba jen týden nebo dva, takže tam chybí bližší kontakt rodiny s personálem. Doma je lepší prostředí pro psychiku pacienta. Charitní sestřičky mají v péči pacienty třeba i celé roky, takže k některým jezdí „jako domů“. Mohou dobře podporovat i pečující rodinu. Přičemž odborné zdravotnické věci dělám jako zdravotní sestra v nemocniční péči i domácí péči hodně podobně.

Jak na vás DZP v Ústí nad Orlicí při praxi zapůsobila?

Výborně! Jsou tu moc hodné sestřičky, které si vzájemně pomáhají. Když jedna nemá čas, druhá se o pacienta postará. Skvěle spolupracují. Díky tomu, že k pacientům jezdí dlouhodobě, mohou si k nim vytvořit hlubší, takřka rodinný vztah. Sestřičky mě nechaly u pacientů skutečně dělat to, co měli naordinované, např. převazy. Díky tomu pro mě byla praxe odborně hodně přínosná. Sestřičky umí hezky podpořit pečující rodinu, umí povzbudit, usmát se. To každého potěší. Také rodinu zaučí v péči, takže si pak s lecčím dokážou poradit sami.

Znala jste Charitu už dřív?

Ano, několik let jsem chodila v Dolní Dobrouči jako koledník Tříkrálové sbírky.

V čem pro vás byla praxe zajímavá?

Kromě odborných přínosů to byla i možnost poznat zákoutí města Ústí nad Orlicí a jeho okolí, kam jsme dojížděly za pacienty autem. Poznala jsem rozmanitost klientů. Překvapilo mě, že někteří byli poměrně mladí lidé. A dalším přínosem bylo kamarádství s některými sestřičkami Domácí zdravotní péče.

Domácí zdravotní péče

Ústí nad Orlicí: 17. listopadu 69, tel. 731 402 340, chos.uo@uo.hk.caritas.cz
Česká Třebová: tel. 731 402 330
Choceň: U Koupaliště 1902, tel. 731 402 332, chos.chocen@uo.hk.caritas.cz
Lanškroun: nám. A. Jiráska 2, tel. 731 402 339, chos.lan@uo.hk.caritas.cz
Letohrad: Na Kopečku 360, tel. 731 402 338, chos.let@uo.hk.caritas.cz

PRÁCE S LIDMI NÁS NAPLŇUJE

*Pro **Charitní pečovatelskou službu v Ústí nad Orlicí** byl začátek roku 2024 velkým překvapením. Poptávka po službě totiž stoupala po celém zaregistrovaném území. Kapacitu služby a počet tras bylo opět zapotřebí navýšit, a podpořit provoz zakoupením nových automobilů. V současné době služba zajišťuje péči u 30 až 40 klientů v měsíci a v přímé péči vykazuje v průměru 650 hodin na pěti dopoledních, dvou odpoledních a jedné víkendové trase. Cílem služby je podpora soběstačnosti klientů v jejich domácím prostředí. Na otázky odpovídala vedoucí služby Jiřina Matějíčková a Filip Dvořák.*

Co lidé od pečovatelské služby nejvíce očekávají?

JM: Očekávání jsou různá. Pro mne je zajímavé pozorovat, jak lidé v úctyhodném věku nad 90 let dokáží žít i přes mnohá zdravotní omezení „naplno". Dokážou si určit míru podpory, kterou od nás potřebují, odmítají přepečovávání. Často zapírají svoji bolest, ale zároveň si uvědomují, že je pro ně důležité, aby se přeci jen trochu svěřili do péče nám a svým blízkým.

FD: Naši klienti jsou pokrokoví, snaží se udržet tempo s okolním světem a projevují o vše zájem. Doslova nás obohacují svými vzpomínkami na dětství a mládí, jak se jim žilo tenkrát a jak se žije dnes. Jsou to lidé smíření a jejich očekávání jsou většinou velmi skromná. Chtějí být doma, s blízkými a jsou rádi za každou pomoc, vlídné slovo, úsměv.

Jaké zdravotní potíže vaše klienty trápí?

JM: V posledních letech máme stále více klientů s onemocněním demence, u kterých je zapotřebí vyšší míra podpory a zajištění pocitu bezpečí. Zasahujeme do oblasti intimity klienta, kterému zůstávají emoce, ale ztrácí se paměť. Spolupracujeme úzce s jeho blízkými. Většinou se jedná o klienty s těžkou nebo úplnou závislostí na pomoci druhé osoby. Doprovázíme je slovní i fyzickou podporou. Je naší snahou naplňovat jejich každodenní aktuální očekávání a přinášet také podporu jejich blízkým. Péče o člověka s demencí je pro všechny velmi náročná a vyžaduje trpělivý přístup.

Z čeho máte ve vaší práci radost?

FD: Že se naši klienti a jejich blízcí na nás těší. Někteří z nich žijí s bolestí, a když k nim přijde někdo, kdo se na ně usmívá a hezky s nimi mluví, je to pro ně velká posila. Každý den nám někdo děkuje, to je velká motivace do další práce.

Jak můžou zájemci o službu požádat?

JM: O službu žádá pro své blízké většinou rodina. Často to bývá po návratu z nemocnice, nebo když se zhorší zdravotní stav klienta doma. Tehdy nastává pro všechny zlomová situace, ve které potřebují pomoc. Obvykle rodina neví, co dělat, na koho se obrátit, co mohou využít. Když nás osloví a máme volnou kapacitu, začneme u klienta pečovatelskou službu poskytovat. Jako Charita můžeme zajistit komplexní poskytování služeb, které na sebe navazují - poradnu pro pečující, domácí zdravotní péči, půjčovnu kompenzačních pomůcek, hospic nebo osobní asistenci.

Jaké cíle vystihují pečovatelskou službu?

JM: Profesionalita a lidskost – tak by se daly shrnout základní cíle pečovatelské služby a zároveň to, co činí jejich klienty spokojenými. Mnozí potkají v pečovatelích spřízněnou duši, která jim vnese do podzimu života jiskru optimismu a naděje. To nejdůležitější pro dobré poskytování pečovatelské služby je vzájemnost, komunikace a individuální přístup. Umění přiblížit se člověku, získat si jeho důvěru, jednat s klientem jako se sobě rovným.

FD: Naši klienti nás rádi vidí. My uděláme svoji práci, umyjeme je, podáme jídlo, ale oni vnímají hlavně tu komunikaci kolem. Jsou rádi, že za nimi přišel někdo, kdo jim naslouchá, rozumí a snaží se jim rozjasnit den.

Poděkování:

Chtěly bychom touto cestou poděkovat sestřičkám a pečovatelkám z Charity Letohrad za lidský přístup, empatii a obětavou péči o naší maminku, Boženu Kubíčkovou.

Jana a Iva Kubíčkovy, dcery

Charitní pečovatelská služba

Letohrad: Centrum Pod střechou, Taušlova 714, tel. 734 769 712, chps.let@uo.hk.caritas.cz
Službu poskytujeme na území obcí: Letohrad, Šedivec, Nekoř, Verměřovice, Dolní Čermná, Horní Čermná, Lukavice, Písečná, Mistrovice, Petrovice.
Ústí nad Orlicí-Kerhartice: Sokolská 68, tel. 731 402 341, chps.uo@uo.hk.caritas.cz
Službu poskytujeme podle provozních a kapacitních možností převážně v Ústí nad Orlicí a okolí, ale také doplňkově v České Třebové, Chocni a jejich spádových obcích.

Dům pokojného stáří sv. Kryštofa

Ústí na Orlicí-Kerhartice: Sokolská 68, tel. 730 804 220, dps@uo.hk.caritas.cz
V Domě pokojného stáří sv. Kryštofa bydlí klienti ve svých bytech, které jsou vybaveny kuchyňkou, obývacím pokojem a koupelnou s WC. Mohou využít i návazné charitní služby, jako jsou zdravotní nebo pečovatelská služba.

„Jen život, který žijeme pro ostatní, stojí za to" – Albert Einstein

„JSEM TVOJE RUCE, KTERÉ PODAJÍ, CO JE TŘEBA.“

I tak by se zjednodušeně dala popsat práce osobních asistentů a asistentek. Služba **Osobní asistence** dopomáhá seniorům, ale i zdravotně postiženým či jinak zdravotně znevýhodněným žít co nejvíce plnohodnotný život. Osobní asistenti pomáhají se všemi běžnými každodenními činnostmi, které jsou pro nás samozřejmostí, někoho však mohou stát spoustu úsilí nebo je nesplní bez pomoci vůbec. Povolání osobního asistenta nebyla pro většinu jasná volba. Než se dostali k této práci, pracovali například jako dělnice, uklízečka, prodavačka, zahradnice, finanční a realitní manažer nebo třeba jako pracovnice ve skladu. Podněty pro změnu zaměstnání byly různé – velmi často vycházela tato změna z vlastní osobní zkušenosti s péčí o osobu blízkou, ve které našli smysl a hledali proto další cesty, jak tuto práci vykonávat i nadále. Pracovníci často ani nevěděli o existenci Osobní asistence, ale prostřednictvím našich inzerátů či jiných charitních služeb, které mají dobrou pověst v okolí, se o ní dozvěděli. Nenechte se zmást, pečovat nemusí jen ženy, i my ve svých řadách máme muže.

Asistenti často vykonávané činnosti nevnímají jako práci. Shodují se však na tom, že největším ziskem je smysluplnost a potřebnost, kterou získávají od klientů nebo jejich rodinných příslušníků. Jedna z největších odměn je však to, že klienti mohou zůstat tam, kde mnohdy trávili dlouhá léta a s naší pomocí se jim daří zůstávat doma i nadále. Práce osobního asistenta je velice náročná. Ke každému klientovi je nutné přistupovat individuálně, dle jeho potřeb. Asistenti tráví s klienty spoustu času a ti se často na jejich příchod velice těší. Asistenti přinášejí do rodin nový pohled, odlehčení pro pečující a ujištění, že je o příbuzného dobře postaráno.

Pokud byste také toužili po změně a nalezení smysluplné práce, která se pro mnohé z nás stala posláním, stačí sledovat naše webové stránky, kde umísťujeme volné pracovní pozice na míru klienta. Žádná předchozí praxe není nutná, sami vás proškolíme. Budeme se těšit na další nové kolegyně nebo kolegy.

Osobní asistence

Letohrad: Centrum Pod střechou, Taušlova 714,
Česká Třebová: Staré náměstí 33,
tel. 731 402 328, osobni.asistence@uo.hk.caritas.cz

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

DALO NÁM TO VÍC, NEŽ VZALO

*Říká v rozhovoru klientka **Půjčovny kompenzačních pomůcek** Darja Havelková. O tatínka se začala starat, když jí bylo třicet a jemu 74. Lékaři u něj tehdy diagnostikovali chronickou obstrukční plicní nemoc, a jeho zdravotní stav se postupně zhoršoval. Darja se rozhodla opustit zaměstnání, aby mohla být u otce nepřetržitě. 28. října 2023 zemřel. Darja má za sebou šest let péče a životní zkušenost, která ji nasměrovala k jiné profesi. V pomáhání starým lidem našla smysl života.*

„Tatínek onemocněl plicní chorobou v roce 2017. Dostal tehdy léky, ale jeho stav se postupně zhoršoval. Měl ještě cukrovku a neuropatii, často byl v nemocnici a pak na doléčení v Albertinu Žamberk. Dostával také více léků,“ popisuje Darja Havelková. „Před rokem a půl dostal zápal plic, takže znova hospitalizace, po které už ale nevstal. Kvůli potížím s dechem nebyla možná rehabilitace, takže tatínek zůstal ležet na lůžku a 24 hodin na kyslíku.“

Darja i její dcery, kterým je nyní 8 a 13 let, o pacienta svědomitě pečovaly. „Nedokázala jsem si představit, že bych tatínka dala do LDN. Byli jsme na sebe hodně fixovaní, protože se o mě od malička sám staral. Maminka zemřela, když mi bylo 11 let,“ vysvětluje. Na péči si zajistila z Půjčovny kompenzačních pomůcek polohovací postel a koupila koncentrátor kyslíku.

Po noční směně pečovala o tátu

Sama pracovala na dvousměnný provoz, prodělala operaci žlučníku a rozvod. „Po noční směně v Moldexu mě čekala péče o tátu. Psychicky to bylo velmi náročné, a do toho starosti o rodinu a děti. Někdy se v noci tatínek často budil a volal mě. Nic nepotřeboval, jen abych byla u něj. Povídali jsme si. Bylo to náročné…“ vzpomíná paní Havelková a vyzdvihuje vstřícnost svého tehdejšího zaměstnavatele, který jí toleroval časté hlídačenky a návštěvy lékařů s otcem.

„Pak už to ale nešlo skloubit, tak jsem nechala zaměstnání a zůstala s tatínkem doma. Pobírala jsem příspěvek na péči a dělala vše, co bylo potřeba.“ Jak se jeho stav zhoršoval, práce přibývalo - od přebalování plen, mytí na lůžku, převazů proleženin až po krmení stříkačkou, odsávání hlenu, měření glykémie a píchání inzulínu nebo ošetřovaní „papírové“ kůže. Dokud to šlo, vyvezla ho na vozíku mezi lidi – k lékaři nebo na procházku.

Poslední tři týdny k Havelkovým dojížděl

Domácí hospic ALFA-OMEGA. „Tatínek dostával morfium na bolest do dávkovače. Kdykoli jsem mohla sestřičkám zavolat, zkonzultovat jeho zdravotní stav a oni mně poradily, co udělat,“ popisuje Darja. „Když zemřel, přijela děvčata z hospice a pomohla mi tátu umýt a obléknout.“

Musela jsem najít sama sebe

Když Darjin otec zemřel, bylo pro ni těžké začít myslet na sebe. Šest let byla nastavená

na sebemenší podnět, na který vstane a jde pomoci, každý den měla nalinkovaný od ranního zvonění budíku. A najednou nic. „I když byl táta po smrti, stále jsem ho slyšela, jak v noci volá. Bylo pro mě těžké jít sama do obchodu. Najednou bylo všude prázdno, nerozuměla jsem lidem kolem sebe. Musela jsem začít hledat sama sebe a začít normálně žít," vysvětluje.

Poslední čas s nemocným členem rodiny Darje Havelkové hodně dal. A nejen jí. „Dalo nám to víc, než vzalo. I dětem… Starší dcera fungovala v péči jako dospělý člověk. Péče o tátu změnila můj pohled na svět. Po této zkušenosti jsem se rozhodla skončit ve fabrice, a začala jsem pečovat o seniory v Alzheimer centru v Domově důchodců v Ústí nad Orlicí. Starým lidem je potřeba pomáhat, protože oni se starali o nás, když jsme byli malí. Ta práce mi dává velký smysl. Chodím do práce i z práce s úsměvem. Těším se na každého klienta – až je chytnu za ruku, pohladím, a uvidím radost v jejich očích. Naplňuje mě to. Nemám žádné zdravotnické vzdělání, ale škola života mi dala mnohem víc," dodává paní Havelková a své vyprávění uzavřela myšlenkou: „O člověka vždycky jde pečovat, základ je chtít. Možnost péče má každý, ale ne každý dokáže slevit ze svého pohodlí."

Poděkování:
Dobrý den, chtěl bych touto cestou pochválit vedoucí půjčovny v Letohradě paní Schlessovou, za její perfektní práci, za její neskutečný přístup k lidem. Velmi ochotná ve všech směrech. Vždy, když jsem potřeboval něco vypůjčit, hned mi to připravila bez jakýchkoliv problémů. S takovým přístupem k lidem a práci se už dnes člověk potká zřídka. Moc děkuju za vše, co jste pro mne udělala. Vážím si toho. *S pozdravem Láska Miroslav*

Půjčovna kompenzačních pomůcek

Ústí nad Orlicí: 17. listopadu 69, tel. 731 402 314, pujcovna.uo@uo.hk.caritas.cz
Letohrad: Na Kopečku 356, tel. 731 598 830, pujcovna.let@uo.hk.caritas.cz
Lanškroun: Havlíčkova 1129, tel. 733 611 556, pujcovna.lan@uo.hk.caritas.cz

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

PÉČE O UMÍRAJÍCÍ

Smyslem práce **Domácího hospice ALFA-OMEGA** je pomoci lidem, kteří si přejí zemřít doma – v kruhu svých blízkých. Tam, kde mají pocit bezpečí, kde to mají rádi. Kde mají možnost se rozloučit, vzpomínat, scházet se….

HOSPICOVÝ LÉKAŘ SE SETKÁVÁ S HLUBOKÝM LIDSTVÍM

*Mobilní specializovaná hospicová péče vznikla při Oblastní charitě Ústí nad Orlicí v roce 2016. Od roku 2018 dostala služba název **Domácí hospic ALFA-OMEGA**, a do multidisciplinárního týmu se zapojili kromě zdravotních sester také sociální pracovnice, psycholog, duchovní a lékař. V současné době v této službě pracuje pět hospicových lékařů, kteří přebírají do péče pacienty v orlickoústeckém regionu. MUDr. Pavlu Vychytilovi, který byl jedním z prvních, jsme položili pár otázek:*

Proč jste se stal hospicovým lékařem? Co vás k této práci táhlo?

Dostal jsem nabídku od sester z hospice. Zároveň vím, že je to dobrá a potřebná služba, protože pomáháme lidem umírat snesitelněji. Naplňuje mě to.

Čím vás tato práce uspokojuje?

Jsem s lidmi v posvátných okamžicích života. Umírání je pro každého jedinečný čas a pro mě je naplňující být v tento čas s lidmi, kterých se to týká.

Jaká je vaše role u pacienta, když medicínsky už se nedá nic dělat?

Převezmu pacienta a s hospicovou sestrou uděláme vstupní vyšetření. Zjistíme, co mu je, jaké má potíže, jaké bere léky a jaká má očekávání. Přestože medicína už zde nemá velký efekt, často tišíme pacientům bolesti a ulevujeme od dalších příznaků nemoci. Pacienti, které přebíráme z onkologií, nebývají dobře připraveni v tom smyslu, aby věděli, že brzo zemřou. Samozřejmě v tom hraje roli i psychika. Každý by tady chtěl být co nejdéle, a tak některé informace „neslyší", nepřipouští si je. Naši pacienti mají před sebou krátký čas, průměrně dva týdny. Většina z nich čeká, že tato doba bude delší, proto je důležité s nimi probrat právě jejich očekávání. Jako lékař jsem hospicovým sestrám k dispozici na telefonu, a mohou se mnou řešit aktuální problémy pacientů. Máme také týmové multidisciplinární debaty, na kterých probíráme stav pacientů, co se podařilo, co a jak udělat atd.

V domácnosti leží umírající pacient, o kterého se stará rodina a jezdí k nim domácí hospic. Co lidé v této situaci potřebují nejvíc? Potřebují slyšet pravdu nebo dodat naději nebo něco jiného?

Na to neexistuje jednoduchá odpověď. Každý pacient je jiný a v jiném zdravotním stavu. Snažím se lidem říkat pravdu způsobem, který je pro ně přijatelný. Důležité je mluvit s nimi a vyslechnout kus jejich příběhu. Co lidé potřebují vždycky, to je pochopení.

Jak se vám spolupracuje s těmi nejbližšími kolegy – s hospicovými sestrami?

Jedním slovem skvěle.

Změnilo se za tu dobu obecné povědomí o hospicové péči a umírání doma?

Určitě ano. Existuje spousta propagace a programů, které osvětlují lidem tuto problematiku. Ve společnosti se více mluví o tématu umírání, což je dobrý trend. Umírání je těžké pro každého, ať je člověk věřící nebo ne. Všichni projdeme touto náročnou životní situací, na kterou nemáme návod.

Jedna z priorit hospicové péče je zbavit pacienta nesnesitelných bolestí, které jsou např. u onkologických nemocí. Daří se to opravdu ve všech případech?

Myslím, že na 99 % se to daří. Dokážeme zbavit pacienty nesnesitelných bolestí. Jsme schopni pomoci každému, aby necítil bolest. Zároveň takový člověk nemusí být při vědomí, protože stále spí. Někdo dobrovolně medikaci odmítá, protože se chce do posledních

chvil zachovat při vědomí a komunikovat s okolím – i s bolestmi. Jsou i lidé, kterým léky fungují velmi špatně, ale to je, řekl bych, jeden případ z několika set. Je to rarita. Zároveň je dobré si uvědomit, že možnost zbavit trpícího pacienta bolesti je záležitost naší bohaté středoevropské společnosti. Lidé v jiných částech světa takovou možnost volby vůbec nemají.

Daří se vám stále vnímat vzácnost okamžiku, kdy člověk odchází ze života? A v čem vlastně spočívá ta jedinečnost?

Snad se mi to zatím daří vnímat. Až budu vyhořelý a nebudu to vnímat, tak doufám, že mi někdo řekne, ať si dám pauzu. V čem je ten okamžik jedinečný? Je to poměrně intimní. Do značné míry to vnímám jako spirituální zážitek. Nevíme, jestli po smrti něco bude nebo ne. Odcházení ze života je povznášející. (Což ale neznamená, že to je lehké - řada lidí neodchází smířených). Přesto v každém odchodu ze života vnímám naději. Ať už člověk odejde smířený nebo nesmířený, ať je věřící nebo nevěřící, z hlediska křesťanského nic z toho nezabrání větší lásce, většímu milosrdenství, většímu vztahu.

Jakou hodnotu byste vyzdvihl z toho, co vám práce hospicového lékaře přináší?

Především setkání s lidmi a s lidstvím v jeho nejniternější podobě. A skrze to i s něčím, co nás přesahuje.

„Smrt není konec, ale začátek nového putování." – Sv. Tomáš Akvinský

OTEC ZEMŘEL DOMA, KDE TO MĚL RÁD

Obvykle, když u nás zazvoní kurýr, čekáme nějaký dopis nebo balíček. U mne v poslední době žádný kurýr nezvonil. Zato telefon stále častěji.

Nemocný otec vyžadoval moji stálou podporu. Jeho nemoc byla natolik vážná, že byl neodkladně převezen do nemocnice. Měl bohužel mlhavou představu, co ho vlastně čeká, ale ani já jsem na tom nebyla o moc lépe. Přestože jsem otce neviděla několik let, a naše vztahy nebyly úplně ideální, brala jsem jako povinnost se o něj postarat.

Na poslední návštěvě u pana doktora v Hradci Králové mně byla nabídnuta forma pomocí na zachování kvality života mého otce s nevyléčitelnou nemocí. Čas umírání je pro příbuzné a přátele odcházejícího člověka dobou krize, strachu a nejistoty. Může to být pro nás bolestné a těžké, tak tomu bylo i v mé situaci. Díky kolektivu Domácí hospicové péče ALFA-OMEGA Oblastní charity Ústí nad Orlicí jsem to zvládla.

Chtěla bych tímto moc poděkovat za péči a obětavost, kterou jsem od nich dostávala, a tím se zvyšovala moje psychická pohoda v situaci, která pro mě byla nová a ne úplně jednoduchá.

Po této zkušenosti bych si přála, aby se pro paliativní péči rozhodlo stále více rodin a příbuzných. Jsem šťastná, že jsem se nebála svěřit otce do kvalifikovaných rukou odborníků.

Péči Domácího hospice ALFA-OMEGA obstarává zdravotnický personál, sociální pracovnice, psycholog, případně duchovní. Všichni byli moji oporou a já z celého srdce děkuji, že jsem díky nim byla s otcem do posledního výdechu. Neumíral sám, ale doma, kde to měl rád.

S úctou Renata Janigová

KLUB ALFA-OMEGA

Kluby ALFA-OMEGA nabízejí prostor pro setkávání lidí, kteří se vyrovnávají se ztrátou blízkého člověka. Jsou situace, které pochopí pouze ten, kdo sám něco podobného prožil. Sdílená bolest je vždy menší, nemusíme na všechno být sami. V našich klubech je prostor otevřít svá bolavá místa, zahojit je. Péče o pozůstalé je nedílnou součástí hospicové myšlenky. Kluby ALFA-OMEGA jsou otevřeny i pro širokou veřejnost. Setkání probíhají celoročně a jedenkrát za rok je velké Setkání pozůstalých. Informace o termínech naleznete na našich webových stránkách.

Domácí hospic ALFA-OMEGA

Letohrad: Na Kopečku 360, tel. 732 187 566, hospic@uo.hk.caritas.cz

UPLATNĚNÍ PRO OSOBY S POSTIŽENÍM

„Jsme tu pro druhé lidi, především pro ty, na jejichž úsměvu a blahu závisí naše vlastní štěstí." – Albert Einstein

ZA KAŽDÝM VÝROBKEM JE PEČLIVÁ PŘÍPRAVA PRACOVNIC STD

*V **Sociálně terapeutických dílnách Miriam** v Králíkách klienti vyrábějí krásné dekorativní předměty ze dřeva, textilu, přírodnin nebo papíru. Lidé, kteří byli do života postaveni s handicapem, umí něco, co leckdo „zdravý" neumí. Umí to proto, že je k manuální tvůrčí práci trpělivě vedou pracovnice této služby. Jedna z nich nás pozvala na začátek směny.*

V sedm hodin ráno už je Andrea Lašutová v dílnách. Pro každého klienta, který dnes přijde, má přesně naplánovanou práci. Právě plánování je velmi důležité. Plánuje se práce, odpočinek, ale i společný úklid, vaření nebo výlety. „Každý klient zvládá něco jiného. Musí se ale také ve svých dovednostech posouvat dopředu, aby ho to stále bavilo. Nemůže třeba celý měsíc jen brousit," popisuje Andrea. „Zároveň máme nasmlouvané zakázky, takže musíme skloubit práci, která se klientům líbí, s tím, co je potřeba udělat. Vše se odvíjí od toho, kdo ten den přijde do STD a v jakém je rozpoložení. Někdy mám něco naplánované, ale musím to aktuálně změnit, protože se třeba zrovna klient na tu práci necítí nebo se na poslední chvíli omluví. Vždy musím mít na každý den připravených víc variant," vysvětluje Andrea, že ve své práci musí být hodně flexibilní.

Pracovnice STD přináší sešitek, ve kterém má evidenci prací - kolikrát co kdo dělal, a co ještě musí natrénovat – broušení ruční, broušení elektrickou bruskou, přibíjení hřebíků, natírání, ruční řezání, řezání lupínkovou pil-

kou, ruční vrtání, vrtání na stojanové vrtačce. Každý den se pak podle toho, kdo z klientů skutečně přišel do dílen, vyhodnotí plán práce, a případně se upraví. „Když přijdou do dílny čtyři lidi, zvládnou víc. Když přijde jen jeden, můžeme se mu zase věnovat více do hloubky," dodává Andrea.

Každý klient umí něco

O půl osmé začínají přicházet klienti – každý s jinou náladou. Jedna z pracovnic asistuje u příchodu, aby klienty pozdravila a dohlédla, zda si každý zapsal příchod. Z celkových osmi klientů dnes přišli tři. V šatně se převlékli do pracovního oděvu a v osm hodin začínají společnou práci „rozumovkou". Počítají jednoduché příklady, poznávají mince, napíší dnešní datum. Když se někomu nechce přemýšlet, Andrea ho lehce povzbudí, a trpělivě čeká, až všichni úkol dokončí.

O půl deváté se dva klienti přesunou do dřevařské dílny, jedna zůstává v šicí dílně, a to D. která se už moc těší, že dnes bude šít záložku do knihy. V obou dílnách je jedna pracovnice, která se klientům individuálně věnuje. L. má dnes v plánu řezání lupínkovou pilkou. Před zahájením práce si z bezpečnostních důvodů sundá prstýnky a náramky, nasadí si na obličej roušku, odemkne zásuvku, nasadí brýle a protihluková sluchátka. Zapne stroj a suverénně vyřezává obloučky ze slabého prkénka. I přes hlučný provoz pily Andrea bedlivě sleduje její postup při ovládání stroje a samotnou práci.

U stolu zatím jiný klient - J. brusným papírem brousí hrany vyřezaných dřevěných srdíček. Andrea ho jemně motivuje a povzbuzuje. „Skupiny klientů už jsou vyvážené. Někdo umí hezky řezat, a tak do zásoby vyřezává různé tvary, které se později použijí na sezónní výrobky. Někdo rád brousí, jiný rád natírá," vysvětluje pracovnice dílen. „Snažíme se klientům do práce co nejmíň zasahovat. Jednou za půl roku každý klient zhotoví výrobek, na kterém uplatní vše, co se naučil. Ten si také odnese domů, aby se mohl pochlubit, co všechno už umí." Klienti mají samozřejmě radost z toho, co dokážou, a když si jejich výrobek někdo koupí na trhu, radují se dvojnásob.

S každým výrobkem roste odvaha

Andrea ráda tvoří a ve své práci se doslova našla. Každý den se ale také pečlivě připravuje na svou práci. Vymyslí, co vyrobit, aby to klienti zvládli. Sama to nejprve vyrobí, aby si ověřila, že je to reálné zhotovit. Pak to naučí vyrobit své klienty. Kruh se uzavírá prodejem výrobku. „To je „křest" každé pracovnice v STD – vymyslet výrobek, sama ho vyrobit, naučit ho vyrobit klienty a prodat ho. Pokud tento proces úspěšně proběhne, pracovnice získá sebevědomí, a má pak odvahu pustit se do další práce, protože vidí její smysl," vysvětluje Andrea. Vyzdvihla také podporu své vedoucí Mirky Kopecké, díky níž ona sama ve své práci i celé STD může takto fungovat.

O půl desáté odcházejí klienti z dílny na svačinu, my s Andreou listujeme v objemných albech. V jednom jsou fotografie výrobků, v druhém fotografie ze společných výletů, jarmarků, návštěv jiných středisek Oblastní charity anebo z Tříkrálové sbírky. Prožili toho spolu už opravdu hodně, a stále se těší na něco nového. Teď se těší na pondělí, protože budou vařit společný oběd pro deset lidí. Nejdřív půjdou společně nakoupit a pak společně uvaří česnečku a šťouchané brambory s masem. Jako doma…

Sociálně terapeutické dílny Miriam

Králíky: Příční 352, tel. 734 780 387, dilny@uo.hk.caritas.cz

PODPORA RODINY

Rodinné centrum Mozaika je jako jedoucí vlak. Spousta různě barevných vagónů o různé velikosti. V každém z nich se odehrává něco jiného a cestující si vybírají, do kterého nastoupí a jak dlouhou cestu s námi absolvují.

Na výběr je toho mnoho. V rámci dopoledního programu je vám od pondělí do pátku k dispozici **volná herna**, kam si v době od 8:00 do 12:00 hodin může kdokoli přijít volně pohrát. V úterý a ve čtvrtek se navíc můžete přijít podívat na naše **Zpívánky a tvoření**, což je program zaměřený na rozvoj dítěte po hudební, pohybové a motorické stránce. Za doprovodu klavíru a kytary společně zpíváme, hrajeme, ukazujeme a vyrábíme.

Vedle programu pro rodiče s dětmi jsou v naší nabídce také aktivity určené pro rodiče. Různá **cvičení** nebo i **konverzace v anglickém jazyce**. Děti si zatím pod naším dohledem pohrají v herně.

V odpoledních hodinách je jednou týdně k dispozici volná herna a dále pak pravidelné kroužky pro děti i dospělé – **Keramika, Tvořivá dílna, Angličtina pro nejmenší, Jóga pro děti i dospělé, Umělecká malba, Těhotenské cvičení, Kurzy AJ**. Jednorázově nabízíme také zajímavé **besedy a workshopy** na různorodá témata.

Živo je tu neustále. V letních měsících organizujeme **4 týdny příměstských táborů**. O víkendech je možné si naše **prostory pronajmout** na rodinná setkání či oslavy. K dispozici je sezení a jídelní servis pro 30 osob včetně kuchyňky se základním vybavením. Ve všední dny je zde možné uspořádat vlastní workshop, besedu, cvičení či poradu.

Součástí našeho mozaikového vlaku je i jídelní vůz s dobrou **kávou a lahůdkami**. Přijďte se s námi také svézt. Rádi Vás přivítáme.

Poděkování za příměstské tábory:

Dobrý den, chceme vám všem velice poděkovat za parádní příměstský tábor. Děti jsou spokojené, mají spousty zážitků a prý se těší na příští rok.

Dobrý den, paní Adamcová,
děkujeme za fotografie i za veškerou péči, kterou jste vy i vaše kolegyně našim klukům věnovaly. Kluci si to náramně užili.

Rodinné centrum Mozaika

Letohrad: Centrum Pod střechou, Taušlova 714, tel. 731 402 336, rcmozaika@uo.hk.caritas.cz

„Rodinu si nevybíráte, ta je Božím darem pro Vás, stejně jako Vy jste pro ni.“ – Desmond Tutu

TÁBOR, KDE SE NESPÍ

O letních prázdninách, v měsíci červenci jsme v **RC Kopretina ve Sloupnici** opět uskutečnili pro děti již oblíbený „tábor, kde se nespí“. Trefili jsme se do opravdu letního, někdy až tropického počasí. Ale to nám vůbec nevadilo, protože vždy jsme našli nějakou možnost, jak se ochladit – ať už zmrzlinou, vychlazenou limonádou, melounem, stínem pod velkým stromem anebo třeba koupáním v bazénu. Když zrovna nebyl v plánu bazén, osvěžili jsme se alespoň lovením gumových mořských živočichů v místním potoce.

Na tomto táboře jsme opravdu „nespali“. Přesto, že děti chodily na nocleh domů, tak jsme toho během dne stihli mnoho. Hráli jsme různé kolektivní hry v budově i venku, tvořili jsme, malovali, soutěžili, plnili různé úkoly a „olympijské“ disciplíny a také jsme s dětmi hledali poklad, ke kterému nás dovedl dopis psaný morseovkou.

Uprostřed týdne byl na programu celodenní výlet do ZOO Lešná. Byla to dlouhá cesta autobusem, ale stálo to za to. ZOO nám představila spoustu krásných zvířat – ať už exotické pestrobarevné papoušky ARA, mládě tygřice Samby, africké žirafy a slony a také zátoku mořských rejnoků, které jsme si mohli pohladit a nakrmit. Kromě zvířat děti velmi zaujala jedna činnost a to posílání mincí do takového velkého „trychtýře“, který sloužil jako pokladnička na příspěvek pro zvířata – konkrétně pro slony. My dospěláci jsme naše peněženky díky tomu trochu „provětrali“, aby děti měly zábavu.

Na poslední táborový den jsme opět po roce naplánovali výlet do tzv. Pinguin parku na sjezdovce v Přívratu. Na děti tam čekalo mnoho různých sportovních aktivit, např. trampolíny, motokáry, lanová dráha, vodní hrátky, kuličková dráha, střílení z luku, kolotoč, houpačky a další.

Tímto jsme úspěšně zakončili náš letní tábor, kde se nespí. Děti, pro které to byla letos premiéra, si vyzkoušely na větší část dne odloučení od rodičů a třeba za rok překvapí i samy sebe a zvládnou pobyt na táboře, kde se opravdu spát bude. Ale samozřejmě nás velmi potěší, když se vrátí i na ten náš „kopretinový“ tábor.

Rodinné centrum Kopretina

Sloupnice, Horní Sloupnice 399, tel. 731 569 383

„Člověk je zrozen k vzájemné pomoci.“ — Seneca

FUNGUJEME JAKO LEPIDLO – PROPOJUJEME RODINY SE ŠKOLOU, ZDRAVOTNÍKY, VEŘEJNOSTÍ

Sociálně aktivizační služba pro rodiny s dětmi *pracuje v celém okrese s rodinami, které si samy v určitých situacích neumějí poradit. Vrací jim jejich kompetence a fungování. Pracovnice služby začínají vždy rozhovorem - sednou si k jednomu stolu a otevřeně proberou, co rodinu tíží, a co je ochotna sama udělat pro zlepšení své situace.*

Vzdělání je základ práce

Sociální práce je práce s lidmi, ke které je potřeba permanentní vzdělávání. „Neustálá chuť na sobě pracovat je v naší službě nutností,“ uvedla vedoucí Eva Ježková. „Naše práce je často nepředvídatelná. Jedeme s něčím do rodiny, ale na místě vidíme, že všechno je jinak, a my musíme umět bez přípravy reagovat na aktuální stav. Proto byl pro nás zásadní kurz Krizové intervence, který jsme díky finanční podpoře firmy Dibaq, a.s. nedávno absolvovali. Poznatky z kurzu nám pomohly třeba u psychiatricky nemocné klientky, která se nám svěřila, že uvažuje o sebevraždě.“

Pracovnice služby se potkávají s klienty, kteří jsou psychicky nemocní, závislí na drogách, alkoholu, nezvládají se postarat o své děti nebo domácnost. Vidět malé děti vyrůstat v takovém prostředí není snadné. Navíc jsou po letech praxe někdy pracovnice SAS svědky toho, že se v rodinách výchovné vzorce opakují. „Je velmi smutné, že už máme mezi klienty i děti našich bývalých klientů. Proto pracovnice SAS musí být kromě vzdělání také hodně psychicky odolné, a především flexibilní,“ dodala vedoucí služby.

Díky letitým zkušenostem a vzdělávání je SASkový tým profesionální a multioborový. Jsou odborníky na sociální práci, musí znát základy práva, psychologie, pedagogiky, ekonomie a řady dalších. Díky této všestrannosti pak umí vidět danou problematiku z více úhlů, získat si důvěru rodiny a motivovat ji

k práci na sobě. Dokážou propojovat různé úrovně, instituce, témata. „Pro rodiny nejsme ohrožující, což je velmi důležité pro navázání vztahu a spolupráce," komentuje Eva Ježková. „Snažíme se být takovým „lepidlem" – propojovat rodinu se školou, zdravotníky i veřejností." Někdy je totiž komunikace mezi rodinou a ostatními odborníky (jako např. školou) vyhrocená, a je žádoucí pro všechny zúčastněné, aby v situaci byl někdo nestranný, koho rodina nevnímá jako ohrožení.

Jak se SAS vyprofilovala

Jaký pokrok zaznamenala služba od svého založení v roce 2011? Na to Eva Ježková odpovídá: „Po 13 letech práce v SAS můžu říct, že se velice profesionalizovala. Začátky byly těžké - nikdo nás neznal, komunikace s pracovníky OSPOD byla náročnější, protože se službou neměli zkušenosti, a mohli mít jiná očekávání, než co mohla služba nabídnout. Sami jsme tápali v činnostech, které můžeme poskytovat. Hodně jsme se posunuli v individuálním plánování s klienty. Dříve nám chybělo potřebné sebevědomí, ale dnes můžu říct, že máme ve službě zkušené profesionály, kteří se nebojí nových výzev. A také jsme pochopili, že tu nejsme od toho, abychom dokázali pomoct všem. Ale že naší prací může někdy být jen nasměrování klienta či ho prostě „jen" upozornit na rizika jeho (ne)činnosti. A pak mu paradoxně může pomoci i to, že spadne na pomyslné dno, od kterého se ale už odrazí zcela dobrovolně sám."

Poděkování od klientky a od pracovnice OSPOD:

Klientka odpovídá na otázku pracovníka: „Co vám pomohlo ke zlepšení situace?" „Práce s terapeutem a také vaše podpora. Ve své rodině podporu nemám, ti mě spíš ponižují, ale u vás je to jiné, vyslechnete, podpoříte, společně hledáme cestu, mluvíme i o tom, co už se povedlo. Uvědomila jsem si, že tohle moc potřebuju. Jednou bych také chtěla pomáhat lidem jako vy."

Pracovnice OSPOD: „Žasnu, kolik práce v rodině jste udělali. Jsem moc ráda, že v rodině vaše služba je. Je vidět, že pracujete velmi dobře s riziky, s motivací klientky, se kterou i já mám problém se domluvit. Jste pro rodinu požehnání."

Šance pro rodinu – sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi

Lanškroun: Centrum sociálních služeb, Havlíčkova 1129, tel. 734 281 416, sas@uo.hk.caritas.cz

„Čím bezbrannější je živá bytost, tím větší nárok má na lidskou ochranu před lidskou krutostí." — Mahátma Gándhí

PORADENSTVÍ

RYCHLÉ PŮJČKY PŘES INTERNET? CESTA, JAK SE RYCHLE PŘEDLUŽIT!

Uzavírání úvěrových smluv se dnes z velké části přesunulo na internet. Pryč jsou doby předváděcích akcí, z nichž si lidé chtě nechtě vozili předražené hrnce na splátky, které se pak snažili složitě vracet a zbavit se nevýhodných úvěrů.

Vzít si půjčku na dálku přes počítač nebo mobil je dnes snadné a rychlé – pár kliknutí a peníze přistanou na účtu. Má to ale i svou odvrácenou stranu, jak nám často líčí naši klienti.

Důsledky neuvážených půjček jsme v **Občanské poradně** v minulém roce řešili např. s pánem, který je v invalidním důchodu a k němu si ještě přivydělává. S penězi moc nevychází a snadno se nechá nalákat na všudypřítomné reklamní nabídky „rychlých peněz".

Pán se na nás poprvé obrátil v situaci, kdy měl již asi deset nebankovních úvěrů a nebyl schopen je splácet. První půjčky si vzal na vybavení domácnosti, další ale už jen na splácení dřívějších půjček. Vyprávěl, jak mu věřitelé volají snad 40x denně, posílají mu mnoho SMS, e-mailů a dopisů. V nich pánovi vyhrožují osobní návštěvou doma i v práci, trestním oznámením a vězením, pokud nebude splácet v součtu alespoň 40 tisíc měsíčně. Na klienta to v tu dobu silně doléhalo, nemohl ze stresu pořádně spát či jíst a hledal cestu, jak z toho ven. Řešení viděl v oddlužení (lidově „osobním bankrotu"), tím ale už v minulosti prošel a to bylo překážkou nového oddlužení.

Na začátku spolupráce jsme s klientem probrali celou jeho situaci. Ujistili jsme ho, že za prodlení se splácením do vězení nepůjde – to žádný trestný čin není. Ze smluv a upomínek jsme postupně sestavili podrobný přehled půjček, jejich podmínek a poplatků. Ukázalo se, že smlouvy nebyly platně sjednány, protože firmy předem řádně neposoudily klientovy příjmy a výdaje čili jeho úvěruschopnost. Účtovaly si také nehorázné úroky v řádu tisíců procent ročně a přehnané poplatky - ani to zákon nedovoluje.

Pán se tak mohl vůči věřitelům ohradit, že jsou smlouvy neplatné a firmy na požadované částky nemají nárok. Spor by se dal vyřešit přímo s věřiteli mimosoudní dohodou, případně je možné obrátit se bezplatně na Kancelář finančního arbitra.

Dílčí úspěchy se už v klientově případě dostavily, když jedna ze společností pána o peníze zažalovala. Pán se nejprve osobní účasti u soudu hodně obával. Nevěděl, co od toho čekat. V poradně jsme tak společně předem sepsali vyjádření pro soud a probrali všechny argumenty, které může při jednání použít. Klientovi se podařilo tento soudní spor vyhrát a bylo mu uloženo vrátit pouze půjčených několik tisíc v nízkých měsíčních splátkách, ačkoli firma původně požadovala dvojnásobek. Právo na přemrštěné úroky či pokuty soud firmě vůbec nepřiznal.

Z příběhu našeho klienta si můžeme vzít ponaučení, že při sjednávání půjčky je potřeba vše v klidu promyslet a propočítat, rychlé vyřízení online během pár minut rozhodně nemusí být výhoda. Na druhou stranu i poskytovatelé půjček se musí řídit platnými zákony, např. předem posoudit schopnost spotřebitele splácet, nesmějí si účtovat nemravně vysoké úroky či poplatky apod.

Pokud se sami ocitnete v těžké životní situaci a nevíte kudy kam, nebojte se na nás obrátit, rádi se Vám budeme věnovat.

Poděkování:

Klient, kterému jsme ukázali cestu z dluhů, vyjádřil spokojenost s naší prací a vděčnost za poskytnutou pomoc. „Fantasticky lidský přístup. Po dlouhé době jsem zjistil, že náš problém někoho zajímá a že je ochoten nám pomoci. Děkuji za pomoc, kterou jste nám poskytli. Určitě podpoříme Charitu z našich skromných příjmů."

Občanská poradna

Informace o provozní době a kontakty na občanskou poradnu najdete na **www.uo.charita.cz.**
Nebojte se na nás obrátit, rádi se vám budeme věnovat.
tel.: 734 281 415, 739 136 522, poradna@uo.hk.caritas.cz

Služby občanské poradny jsou poskytovány bezplatně. Jsou určeny všem lidem, kteří se dostali do nepříznivé sociální či životní situace nebo jim taková situace hrozí, situaci neumí sami řešit a potřebují pomoc. Poskytuje odborné sociální poradenství klientům, aby byli schopni orientovat se v sociálním a právním systému a mohli rozvíjet své schopnosti, které jim pomohou samostatně jejich nepříznivou sociální situaci zmírnit nebo vyřešit. Také upozorňuje příslušné orgány státní správy a samosprávy na nedostatky legislativy a na neřešené problémy občanů.

BUĎME PŘIPRAVENI NA BUDOUCNOST NAŠICH BLÍZKÝCH

Od narození rodiče pečují o své děti nejlépe, jak mohou. Předávají jim různé vzorce chování, vědomosti, dovednosti a učí je, jak být dobrým člověkem. Zkrátka je připravují na budoucnost. Život přináší různé situace, kterých jsou děti součástí a které formují jejich osobnost i postoje. Například postoj ke stáří, nemoci či péči o člověka. Děti přirozeně sledují chování svých rodičů a s velkou pravděpodobností je poté přijmou za své. Pokud je tedy dítě součástí péče o blízkou osobu, získává tím cennou zkušenost, ze které bude moct v budoucnu čerpat. Může si například říct „moji rodiče pečovali o své rodiče, já se postarám o ty své".

Životní karta se obrací a z dítěte se stává dospělý jedinec, a zároveň potenciální pečující. Mohlo by se zdát, že role pečujících se týká jen péče ve stáří. Ale opak je pravdou. Pečujícím se může stát každý z nás, prakticky ze dne na den, ať je nám 30, 40 nebo 60. Ať pečujeme o člověka po mrtvici, infarktu, autonehodě nebo stárnoucího rodiče. Role pečujícího je v takovou chvíli jasná. Někdo nás v jisté míře potřebuje.

„Nenechám tě potopit, jsi součástí mé lodi."

Převládá v nás touha se o blízkého postarat doma. Zároveň je v nás velký strach, obavy a nejistota. Napadají nás otázky: „Čím začnu, co mohu udělat, jsem na všechno sám, pomůže mi zbytek rodiny…? Koho oslovit, na koho se obrátit a na co se vlastně zeptat?" Hlavou se nám honí spousta otázek a my na ně hledáme odpověď. Dokud se do takové situace člověk nedostane, o možnosti domácí péče se dopodrobna nezajímá. Vzpomeňme si na naše rodiče, jak se nás snažili připravit na různé životní zvraty a situace. Teď je to v našich rukou a na péči o naše blízké se můžeme alespoň částečně připravit. Minimálně tím, že budeme mít na paměti, že existují různé služby, dávky nebo pomůcky, které nám mohou péči v domácnosti usnadnit. Jakmile totiž víme, že nás někdo vyslechne, pomůže a poradí, každá situace se nakonec může zdát snazší. Pak i počáteční pocity jako je beznaděj, smutek, zoufalství, někdy i vztek, mohou nakonec vyústit v pochopení smysluplnosti a ocenění významu blízkosti.

V **Poradně pro pečující** jsme na takové situace připraveni. Přijedeme, vyslechneme, poradíme, pomůžeme a pokusíme se zorganizovat péči tak, aby vyhovovala Vám i Vašim blízkým. Nezavírejme před péčí oči. Buďme připraveni na budoucnost našich blízkých.

Poděkování

Dobrý den, paní Pražáková, děkujeme za vaši péči a ochotu přijet až k nám domů a se vším nám pomoci. Děkujeme za veškeré informace a za tu obětavou práci, kterou věnujete seniorům a jejich blízkými.

Poradna pro pečující

Letohrad: Centrum Pod střechou, Taušlova 714, tel. 731 420 344, pecujici@uo.hk.caritas.cz

POMOC LIDEM V KRIZI

TAK JSEM TADY. MŮŽU SE U VÁS UMÝT?

Tuto větu slyší pracovnice **Sociální sprchy** a řeholní sestry Společnosti sester Ježíšových Pavla a Ludmila každé pondělí a čtvrtek. Od zahájení provozu tohoto zařízení v budově Oblastní charity v Ústí nad Orlicí uplynulo v červnu 2024 deset let. Tato možnost hygieny má již své pevné místo v nabídce služeb pro osoby bez přístřeší. „Klienti díky tomu, že jsou čistí, můžou lépe fungovat ve společnosti. Nemusí se stydět jít k lékaři nebo na úřady. Návštěvnost sprchy se pohybuje kolem stovky ročně," uvádí vedoucí zařízení sr. Pavla Rychnovská. Za deset let ji využilo 126 lidí, kteří ji navštívili celkem 1400krát. Zhruba polovina klientů je z Ústí nad Orlicí a nejbližšího okolí, druhá polovina z celé republiky. Do zařízení mohou klienti přijít sami, může je sem nasměrovat policie nebo úřady, kde informace o službě mají.

Jak už to tak bývá, veřejnost vnímá tuto službu různě – od názoru: „Proč se o ně staráte? Můžou si za to sami!" až po „To je dobře, že tady pro ně jste." Do sociální sprchy ale vždy přijde konkrétní člověk se svou historií, se svými těžkostmi a neúspěchy, a tak ho také pracovnice sociální sprchy vnímají. Každý klient zde vedle hygieny najde i vstřícné, lidské zacházení, a tím získává zpět svou ztracenou důstojnost.

Většina klientů se umyje, chvíli si odpočine a jde zase dál. V sociální sprše však zažili různé situace. „Jednou k nám policie přivezla pána v županu, že pro něj rychle potřebují šatstvo, aby ho mohli odvézt k soudu. Vzpomínám také na jednu starší paní, které už se to hodně pletlo. Její stav se zhoršoval. Pak už si jen sedla oblečená do sprchy, a nevěděla, proč přišla. Když ji odvezla záchranka na psychiatrii, ulevilo se jí," popisuje sestra Pavla.

A v Sociální sprše v Ústí se stal i zázrak. Nevěříte? To bylo tak: Jednou v zimě přijel v dešti na kole pán, který nejdřív kontaktoval zdravotní sestřičky, protože nevěděl, kde sprcha je. „Sestřičky ho nasměrovaly dolů do přízemí. Pán se umyl, učesal a oholil. Pak shodou okolností znovu omylem zaklepal na dveře Domácí zdravotní péče. Stejná sestřička se ho znovu ptala, co by potřeboval. Nepoznala ho, jak se po hygieně a v čistém oblečení změnil. Od té doby jsme mu říkali Pan Zázrak," uzavřela sestra Pavla.

Sociální sprcha

Ústí nad Orlicí: 17. listopadu 69, tel. 731 402 314

„Náš největší úspěch není v tom, že nepadneme, ale v tom, že vždy vstaneme, kdykoli padneme." — Konfucius

NORMÁLNÍ JE CHODIT DO PRÁCE, PLATIT BYDLENÍ A STARAT SE O DĚTI

Složení našich klientů je různorodé. U většiny z nich však převládá fakt, že pochází z nefunkčních rodin. Proto funguje naše služba **Sociální rehabilitace** – učíme lidi pochopit, co je „normální". Ačkoliv se může zdát, že vyjít s penězi, platit nájem, chodit do práce, dobře se starat o děti, je přece „normální", u většiny našich klientů tomu tak není. Vysvětlení je jednoduché: Nikdo je to nikdy nenaučil. Často je situace našich klientů taková, že nemají správné vzorce chování ze svých původních rodin.

Děláme to, jak jsme zvyklí – a to se dá změnit

Dáváte do bramborového salátu salám? Nebo děláte salát bez salámu? Vždyť se salámem je salát přece lepší. Anebo je tam ten salám navíc? Tipla bych si, že ho děláte tak, jak ho dělávala Vaše maminka či babička. Když se nad tím člověk zamyslí, zjistí, že spoustu věcí dělá tak, jak to během svého života viděl ve své rodině. V důsledku je to vlastně úplně jedno, jak je to s bramborovým salátem a salámem. Jde jenom o příklad, na kterém je vidět, že neradi vykračujeme ze své komfortní zóny, a že dělat věci jinak není úplně jednoduché.

Často pracujeme s lidmi, kteří nemají běžné vzorce chování. Doma neviděli, jak by se mělo hospodařit s penězi, neviděli, že rodiče každé ráno odchází do práce, ale naopak viděli, že brát si půjčku na běžný život je normální. A oni teď mají fungovat „normálně"? Tito lidé musí být opravdu dobře motivovaní, aby na svém chování něco změnili.

My se je často snažíme motivovat, podporovat je, být jim oporou, učit je nové věci. Například je učíme hospodařit, když celý život žijí od výplaty k výplatě, kdy jim týden před výplatou nezbývají už vůbec žádné peníze, a to často ani na jídlo. Nebo si najít práci, když třeba nikdy v životě plnohodnotně nepracovali a neviděli to ani u svých rodičů. A co výchova dětí? To je teprve oříšek. A to především tehdy, když původní rodina dané maminky či tatínka nefungovala, popřípadě vyrůstalo-li dítě úplně mimo rodinu. Kdo jim řekne, jak se děti vychovávají?

Provázíme lidi svou změnou k lepšímu

Našim klientům stojíme v zádech. Poradíme a pomůžeme, když je třeba. Jako například paní Martině. Ta chtěla řešit svoje dluhy. Věděla, že nějaké má, ale doposud je neřešila. Tam, kde věděla, že dluhy má, osobně zašla a domluvila se na splátkovém kalendáři. Díky tomu, že má stálou práci, jeden z dluhů mohla uhradit ihned. Společně s paní Martinou jsme sepsali „Žádost o výpis řízení", abychom zjistili, zda má na své jméno vedené nějaké

exekuce. Z výpisu bylo zřejmé, že ano, ale v tu dobu již byly, kromě jednoho, vymoženy. O tomto dluhu paní věděla. Od té doby ho také pravidelně splácí. Paní Martinu jsme touto problematikou provedli, podpořili ji a ona nyní ví, kolik a kde dluží, a má nastavené splátky, které pravidelně splácí. Díky pomoci naší služby paní ví, že ve chvíli, kdy své pohledávky splatí, bude její život lepší.

Poděkování:

„Vy jste takovej můj anděl, se vším mi pomáháte. Já kdybych Vás neměla, tak jsem úplně ztracená. Jsem ráda za naši spolupráci."

Sociální rehabilitace

Lanškroun: Centrum sociálních služeb, Havlíčkova 1129, tel. 731 639 672, sr@uo.hk.caritas.cz

„Srdce člověka je velmi podobné moři, má své bouře, má své přílivy a ve své hloubce má i své perly." – Vincent van Gogh

BEZDOMOVECTVÍ

není jen chybějící domov z cihel. Jde spíš o ten strašlivý pocit, že je člověk nechtěný, nemilovaný, nikdo se o něj nezajímá a je vyvržen ze společnosti.

Oblastní charita slouží lidem bez domova ve dvou zařízeních: Sociální sprše v Ústí nad Orlicí a v ***Nízkoprahovém denním centru*** *(NDC) v Lanškrouně. NDC pracuje s lidmi bez domova více než deset let a za tu dobu vešla služba do povědomí veřejnosti svou profesionalitou. Každý, kdo se potká s člověkem bez domova – ať to je úřad nebo jednotlivec – může ho odkázat právě sem. V NDC se může umýt, dostat čisté ošacení, jídlo. A nejen to. Co zde lidé bez domova nacházejí a proč se sem vracejí? Na to jsme se zeptali vedoucí služby Martiny Šedové a její kolegyně Anny Purkertové.*

„Najdou u nás bezpečný prostor a přijetí. Ať přijdou s čímkoli, nehodnotíme je, nekoukáme na ně spatra. Myslím, že si na to klienti docela zvykli. Vědí, že nám mohou ledacos říct a zůstane to mezi námi," vysvětluje vedoucí služby Martina Šedová. Zájemců o službu

podstatně přibylo. V roce 2023 evidovali 917 návštěv, přičemž v předchozím roce měli za celý rok 600 návštěv. Denně to znamená 5-7 návštěv, ale zaznamenali i 11 návštěv za den. Nejvíce klientů mají ve věkové skupině 30-50 let. Přibývá také mladých bezdomovců ve věku 20-30 let. Častým doprovodným jevem bezdomovectví je závislost na alkoholu nebo drogách, psychiatrické poruchy.

Hygiena má velký dopad

„Klienti u nás najdou na část dne bezpečí, hygienu, ošacení, jídlo. Kdo chce a je toho schopen, s tím můžeme řešit jeho situaci do hloubky – rodinné či zdravotnické záležitosti, bydlení, práci," doplňuje Anna Purkertová a pokračuje: „Jsou to lidé, jako my. Chtějí si popovídat, sednout si chvíli do tepla, napít se čaje. Říkáme jim „naši" a na ulici nepoznáte, že to jsou lidé bez domova. To, že se mohou umýt a voní mýdlem, má široké důsledky jak pro ně samotné, tak pro celou společnost. Nemusí se pak stydět zajít si k lékaři, do obchodu, ucházet se o práci, potkat lidi."

Klienti NDC mají k Martině a Aničce důvěru. Někteří se nebojí ani svěřit, kde strávili noc. A to je dost důvěrná informace, protože v bezdomovecké komunitě o prostory k přenocování vzájemně bojují. „Máme klienty, kteří přespávají v krmelci v lese. Jeden člověk přespává v kontejneru na papír," popisuje Martina. „Jsou to pro nás žalostné představy, jak někteří lidé žijí. Někdy, když si doma o víkendu lebedím v teple u televize, a vzpomenu si, že někdo je v krmelci, je to pro mě hrozné pomyšlení," dodala.

Spolupráce služeb dostala člověka ze dna

A tak velkou útěchou pro obě pracovnice je právě jejich práce. Dávají lidem z ulici naději, protože jim dokážou maličko ulehčit jejich život – přijetím, teplem, jídlem, čistým prádlem a mýdlem, respektem… Nevidí alkoholiky a feťáky, vidí fyzicky a psychicky zdevastovaného člověka, který potřebuje pomocnou ruku.

V roce 2023 se v Centru sociálních služeb v Lanškrouně podařila krásná věc: Díky službě Sociální rehabilitace, která zde sídlí a provozuje pět nájemních bytů, se zde mohla ubytovat jedna paní bez domova. Paní se zvedla z pomyslného dna ulice – našla střechu nad hlavou, našla práci, uvažuje, že půjde do insolvence, aby se zbavila dluhů. To vše je výsledek sociální práce, přesněji řečeno sociálních pracovnic obou služeb, za kterými stojí nejen Oblastní charita Ústí nad Orlicí, ale také výborná spolupráce se sociálním odborem lanškrounského Městského úřadu a s Městskou policií.

Pod okny NDC se mihly dvě mužské postavy. „Hele, naši jdou…" řekla Anička s pohledem k oknu. Vstala a dala vařit vodu na čaj. Naše setkání končí, a když se s oběma ženami loučím, napadá mě motto Matky Terezy: „Milovat srdcem, rukama sloužit."

Rozloučení s člověkem bez domova

„Nad stádem koní, podkovy zvoní. Černý vůz vlečou a slzy tečou… Vyhasnul kotel, vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody…", zní v záplavě bílých a růžových růží smuteční síní….

Sestry zemřelého klienta nám přišly říci o smrti bratra. Již spoustu let žil rizikovým způsobem života na ulici. Neměl lehký život, dopadlo to, jak to dopadlo. Chtějí mu udělat důstojný pohřeb a byly by rády, kdybychom se rozloučení zúčastnily.

Sestry přišly za celou rodinu vyjádřit poděkování za podporu, kterou jsme mu poskytovaly. Od bratra často slýchávaly, že mu návštěvy v Nízkoprahovém denním centru pro lidi bez přístřeší pomáhají. Alespoň udržet si důstojnost. Celá rodina se mu snažila v jeho situaci pomoci, ale nešlo to. Zemřel náhle, tragicky. Ve chvíli, kdy se mu začínalo dařit o něco lépe.

Pohřbu se účastnila spousta lidí. Zejména jeho známých z dob, kdy se mu ještě dařilo dobře. Spousta z nich plakala. Na plátně byly promítány jeho fotografie z doby, kdy ještě nebyl zdevastován životem na ulici. Blonďák a pěkný chlap, měl přítelkyni. Rodina mu do rakve pořídila nové oblečení. Vybírali ho tak, aby se mu líbilo. Nebylo mu ještě 50 let.

Na klienta vzpomínáme jako na férového chlapa, který se nebál bojovat za slabší, pomáhal ostatním. Sobě ale bohužel pomoci nedokázal.

Poděkování: „Teď se mi stalo, že mi někdo v noci ukradl boty. Sundávám si je, abych si více odpočinul. Usnul jsem a pak byly pryč. Šel jsem v ponožkách přes celé město. Lidi na mě koukali. Cítil jsem se hrozně. Mrzí mě, že se mezi bezdomovci tolik krade. Nikdo si nedokáže představit, jaké to na ulici je. Hodně drsné! Děkuju, že jste mě zde přijali."

Nízkoprahové denní centrum pro osoby bez přístřeší

Lanškroun: Centrum sociálních služeb, Havlíčkova 1129, tel. 605 143 565, ndc@uo.hk.caritas.cz

POMOC CIZINCŮM

CENTRUM POMOCI CIZINCŮM SPOJUJE

„*Dobrý den, jsem z Ukrajiny, dostala jsem na vás kontakt od své známé. Musela jsem odjet. Bála jsem se o svoje děti. Nedalo se to tam vydržet, pomůžete mi, prosím*?" I takové hovory se k nám dostanou a my musíme rychle reagovat.

Centrum pomoci cizincům od počátku války na Ukrajině pomáhá uprchlíkům. Pomoc již proběhla v podobě humanitárního skladu, kde si uprchlíci mohli vyzvednout zdarma oblečení. V adaptační skupině založené v Letohradě a Sloupnici mohli rodiče umístit své děti, které nebyly z kapacitních důvodů přijaté do školek. Zajistili jsme lektorku českého jazyka, která pomáhá ukrajinským občanům naučit se česky. Než si osvojí češtinu aspoň na komunikační úrovni, pomáháme jim s tlumočením. Doprovázíme je na úřady, k lékařům, do škol a školek. Ač jsou čeština a ukrajinština slovanské jazyky, rozdíl je tam veliký a neznalost češtiny staví uprchlíky do pozice velmi zranitelných osob.

Cílem naší služby je ukázat, jak to tady v Česku „chodí". Seznámit klienty s pravidly a zákony, které musí dodržovat, aby se mohli co nejrychleji adaptovat na české prostředí. Český občan si na nastavená pravidla a zákony zvyká celý život, uprchlíci to musí stihnout vše pojmout za několik málo dní, některé věci jsou pro ně naprosto nové (například povinné zdravotní pojištění), proto uvítají pomocnou ruku. Momentálně to již není o akutní pomoci, ale o vniknutí do nového života, o navázání nových kontaktů i přátelství.

Spousta našich klientů prošla adaptačním procesem. Jsou finančně samostatní, mají práci, zajištěné bydlení aj. Někteří však potřebují na adaptaci více času. Dodat sebevědomí, pocit, že to zvládnou – pro ty je zde Centrum pomoci cizincům. Všichni si váží možnosti žít v ČR, pracovat zde a budovat si nový domov.

Poprosili jsme o pár slov a o vlastní pohled na válku otce Ihora Kozankeviche a Ing. Kvida Štěpánka. Oba muži hrají velkou roli v pomoci Ukrajině.

Otec Ihor Kozankevich – ředitel Dobrobyčské charity na Ukrajině

Dobrobyčská charita od začátku války pomáhá vnitřním přistěhovalcům a stará se o zraněné civilisty a vojáky např. vydáváním humanitární pomoci.

„Situace na Ukrajině se v posledních měsících zhoršila kvůli útoku ruských vojsk ze strany Charkova a Sum a také kvůli útoku na elektrárny, stále nám vypínají elektřinu (někdy i na 8-12 hodin). Nejbolestivější však je, že každý den umírají desítky, někdy i stovky lidí (civilistů i vojáků). Minulý týden přivezli do našeho města zabitého mladého vojáka – bylo mu pouhých 19 let.

Chci se však s vámi podělit ne o bolesti a tragédii války, ale o NADĚJI. Pán Bůh i v těch nejhorších situacích vyzařuje dobro! Kromě hrůz války máme my Ukrajinci a také Češi a celá Evropa šanci se změnit. Ukrajina nám dnes dává čas. Ano, krvácíme – ale rodí se nová Evropa s novými hodnotami! Život je pro nás posláním a úkolem. Jako nikdo jiný si uvědomujeme hodnotu života. Věci, majetek a kariéra jsou všechno potřebné, ale druhořadé. Nejdůležitější věc, pro kterou chceme žít a dokonce i položit život, je pravda, mír a láska! Pán Bůh již zvítězil nad smrtí a veškerým zlem – nyní je náš čas vydat svědectví o důstojnosti člověka. Bůh působí v nás a skrze nás, hlavní je nebát se a nechat Boha jednat.

Chtěl bych Vám také ze srdce poděkovat, milí Češi, za Vaši podporu a veškerou pomoc. Děkuji vám za solidaritu a za to, že jste s námi zvláště v této době.“

Ing. Kvido Štěpánek – ředitel a jednatel společnosti Isolit-Bravo, spol. s r.o.

„Když sousedovi hoří dům, běžím mu na pomoc ze dvou důvodů:

- Jednak a nejvíce proto, že jsem člověk.

- A potom také proto, že za chvíli může chytnout můj dům.

Navlas stejně je tomu v případě napadení Ukrajiny Ruskem. Jakékoli neposkytnutí, či omezování pomoci Ukrajině je nemorální a krátkozraké a diskutovat lze jenom o tom, jak pomáhat lépe a účinněji.

Použil-li jsem příměr sousedova domu, pak si uvědomme, že my stále jenom posíláme sousedovi trochu vody ze svého vodovodu, zatímco on nese všechnu tíhu požáru včetně životů své rodiny dosud a pořád jenom sám.

Pomáhejme Ukrajině ze všech sil a nehleďme přitom na případné vlastní - ve srovnání s Ukrajinci jenom nepatrné a jenom materiální - nepohodlí či drobounké oběti.“

Díky iniciativě pana Štěpánka bylo na Ukrajinu posláno přes 21 kamionů s humanitární pomocí, pořádá sbírky pro ukrajinské vojáky aj.

„Největším bohatstvím člověka *jsou lidské vztahy.“ – Antoine de Saint Exupéry*

Dobrý den paní ředitelko!

Jmenuji se Iryna Krylova. Před dvěma roky jsem se přestěhovala s manželem a třemi dětmi do Česka kvůli válce na Ukrajině. Myslela jsem si, že za dva týdny pojedeme zpátky. Plynul čas a pochopila jsem, že to nebude tak brzo, jak bych chtěla. Proto, abych mohla komunikovat s lidmi a najít si práci, potřebovala jsem rozumět a mluvit česky. V tuto dobu jsem uviděla zajímavý inzerát Oblastní charity Ústí nad Orlicí v sociálních sítích. Byla to pomocná ruka Boha, protože jsem neměla peněz na kvalitní kurz češtiny. Od té chvíle mě a další studenty začala učit česky online paní Albina Kovtun díky finanční a organizační podpoře Oblastní charity Ústí nad Orlicí. Měli jsme hodně různých úkolů na hodinách a doma, abychom mohli dobře číst a překládat slova, napsat a vyprávět nějaký text. Naše paní učitelka měla velkou zkušenost učit česky, obrovskou trpělivost a hezký přístup ke studentům. Už za pár dní bude studium na úrovni B1 za námi. Takže chci já a ještě hodně ukrajinských uprchlíků se svými rodinami poděkovat za pomoc a podporu, kterou nám poskytla Oblastní charita Ústí nad Orlicí! Věříme, že máme světlou budoucnost v Česku!

S pozdravem a úctou Iryna Krylova

Centrum pomoci cizincům

Letohrad: Centrum Pod střechou, Taušlova 714, tel. 731 018 912, cizinci@uo.hk.caritas.cz

DOBROVOLNÍCI

„Jedním z nejkrásnějších zadostiučinění v životě je, že kdykoli se upřímně snažíme pomoci jinému, pomáháme i sami sobě.“ — Ralph Waldo Emerson

V naší činnosti nám pomáhá řada dobrovolníků, bez jejichž přispění by některé aktivity nemohly být vůbec uskutečněny:

- provoz RC Kopretina ve Sloupnici je zčásti zajištěn dobrovolnicky, několik maminek se zde stará o chod a program celého centra
- v RC Mozaika v Letohradě nám dobrovolníci pomáhají s organizací jednorázových akcí
- dvě dobrovolnice nám vyčistily pokladničky po Tříkrálové sbírce a připravily k novému použití
- se sbírkami a tříděním šatstva nám pomáhá cca 6 dobrovolnic
- v STD Miriam v Králíkách pomáhá jedna dobrovolnice
- na největší akci – Tříkrálové sbírce – se podílí řádově 1500 koledníků, 70 asistentů, a další desítky jejich spolupracovníků pomáhají s organizací sbírky v místě svého bydliště

Vše je pro nás neocenitelná pomoc a velmi za ni děkujeme.

SOCIÁLNÍ ŠATNÍK

Sbírky šatstva se konají:
Letohrad, Na Kopečku 356, každou první středu v měsíci (mimo prosinec, leden a únor) od 14 do 17 hod.
Přijímáme použitelné a čisté šatstvo, obuv, ložní prádlo, nádobí, dětské pleny.
Přijaté věci přebírají dobrovolnice a po vytřídění slouží dále v našich službách:

- sociálně potřebným rodinám s dětmi
- lidem bez domova
- klientům Pobytového střediska žadatelů o mezinárodní ochranu v Kostelci nad Orlicí
- v Diakonii Broumov

NEPOTŘEBNÉ VĚCI POTŘEBNÝM

Dovolte nám touto cestou vyjádřit naše upřímné poděkování za Vámi darovaný materiál či uspořádanou sbírku. Podáním pomocné ruky můžeme naopak my pomoci lidem v sociální nouzi, ve které se nacházejí. Vytříděný textil je rozesílán jako materiální pomoc lidem v České republice, východní Evropě a v zemích třetího světa, zejména v Africe. Důležitým aspektem činnosti Diakonie Broumov je také ochrana životního prostředí. 95 % Vámi darovaného textilu smysluplně využijeme, ať již k zmíněné materiální pomoci, tak i k další recyklaci. Jsme vděční za Vaše úsilí a čas, který nám věnujete. Jste nezbytnou součástí našeho týmu, protože právě díky Vám můžeme realizovat naše poslání: „Nepotřebné věci potřebným."

Diakonie Broumov

ADOPCE NA DÁLKU

INDICKÉ DĚTI PRO VÁS MALUJÍ OBRÁZKY

Indické děti jako poděkování dárcům za podporu ve vzdělávání nakreslily obrázky. Tyto obrázky nyní nabízíme jako poděkování za finanční dary pro děti, které žijí na okraji indické společnosti a které nemají stálé dárce. Pokud byste nějaký chtěli, zašlete finanční dar v libovolné výši na podporu vzdělávání dětí v Indii a vyplňte níže uvedený formulář: *https://adopce.hk.caritas.cz/obrazky-deti-z-indie*

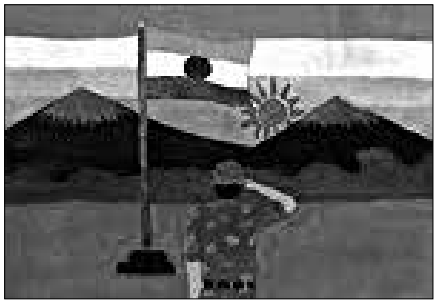

DOMOV

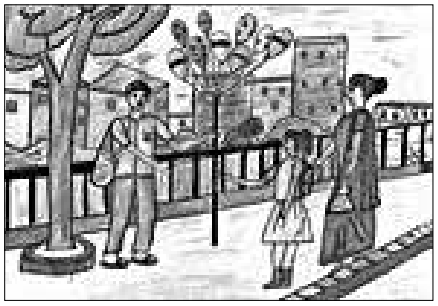
A

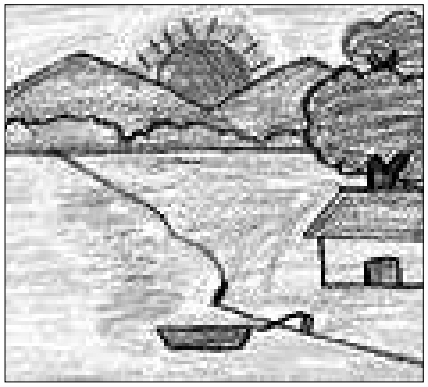
ŽIVOT

V letošním ročníku sbírky se v kostelech letohradské farnosti vybralo 49.370,- Kč na podporu vzdělání dětí z nejchudších částí Indie. Peníze ze sbírky a od individuálních dárců v celkové výši 65.000,- Kč budou použity na zaplacení dalšího roku studia 10 dětem, které letohradská farnost ve spolupráci s OCHUO podporuje.

„Vzdělání je jediný poklad na světě, který nelze zničit.“ – Bedřich Loewenstein

MARY ZAČAL ÚPLNĚ NOVÝ ŽIVOT

Jsem moc ráda, že vám mohu vyprávět svůj příběh. Za vše, čeho jsem dnes dosáhla, vděčím své „druhé mamince“ paní Stanislavě a její rodině. Děkuji za podporu také Diecézní charitě Hradec Králové a pracovníkům projektu Adopce na dálku®.

Moje maminka Mercy je bohužel negramotná a vdávala se velmi brzy. Byla tenkrát moc mladá a nezkušená. Krátce po svatbě přivedla na svět mého bratra Vijaye a také mě, Mary Annapurnu. Náš otec nikdy nechodil do práce a nechoval se k nám hezky. Denně jsme byli svědky domácího násilí. Táta nás vyháněl ven bez ohledu na počasí, do deště i do zimy.

Chodívala jsem s bratrem do školy, kde se učilo v našem místním jazyce kannada. Byl to kus cesty, často jsme mívali hlad a neměli peníze na školné. Jednoho dne maminka onemocněla a musela do nemocnice. Otec ji tehdy opustil a nás odevzdal prarodičům, kde jsme s bratrem byli na obtíž a zažili skutečnou bídu. Chtělo se mi vždycky brečet, když jsem na ulici potkala šťastné děti se svými rodiči. Bylo mi líto, že jsem se taky nenarodila do takovéto rodiny. Nakonec nám zůstala jen maminka, která začala po nemoci zase chodit do práce. Uklízela v domácnostech, abychom měli na jídlo. Přes mnohé obtíže nás přihlásila i do školy, ale v době zkoušek nám většinou došly rupie a nebylo na školné.

S projektem Adopce na dálku® mi ale začal úplně nový život. Tehdy v šesté třídě si mě vybrala paní Stanislava. Měla jsem štěstí, protože v Bangalore jsou tisíce takových dětí. Z příspěvku jsme zaplatili školné. Byla to ta největší pomoc pro mě i mou rodinu. Maminka vždycky jen snila o tom, že budu mít vzdělání, a teď se jí to splnilo. Dnes už studuji třetím rokem bakalářský obor účetnictví.

Zbožňuji hudbu a tanec, zúčastnila jsem se i mnoha soutěží a vyhrála řadu cen. Hodně jsem se naučila i na dětských táborech.

Jednou bych chtěla také pomáhat dětem z chudých rodin, které nemohou chodit do školy. Vzdělání je jediný poklad na světě, který nelze zničit. S ním jde vše snadněji. Děkuji mnohokrát za podporu ve studiu.

Mary Annapurna

Děkujeme za podporu všem, kdo přispěli na tento projekt.
Více o projektu: https://adopce.hk.caritas.cz/.

KOUZLO PAPÍRNICTVÍ

„Dobrý obchod je takový, kde jsou spokojeni všichni zúčastnění.“ — Tomáš Baťa

Charitní papírnictví je jedním z míst, která v sobě skrývají neuvěřitelné kouzlo. Když do něj vstoupíte, ocitnete se v jiném světě – světě plném barev, tvarů a nekonečných možností. Najdete v něm širokou škálu produktů – od klasických bloků a sešitů, přes barevné papíry, až po různé druhy per, tužek a fixů. Každý produkt má své specifické využití a může inspirovat k tvorbě něčeho nového a jedinečného. Obsluha je vždy ochotná a připravená poradit s výběrem. Můžete se spolehnout na jejich rady a přátelský přístup.

Papírnictví je místem, kde se rodí kreativita. Ať už jste student, umělec nebo jen někdo, kdo rád tvoří, papírnictví vám poskytne všechny potřebné nástroje – barevné papíry, nálepky nebo razítka – to vše může být zdrojem inspirace pro vaše projekty. Papírnictví není jen obchod, je to místo, kde se sny stávají skutečností. Je to prostor, kde můžete najít inspiraci, vyjádřit svou kreativitu a vytvořit něco krásného. Ať už potřebujete školní potřeby, kancelářské vybavení nebo materiály pro své umělecké projekty, papírnictví je vždy tím správným místem.

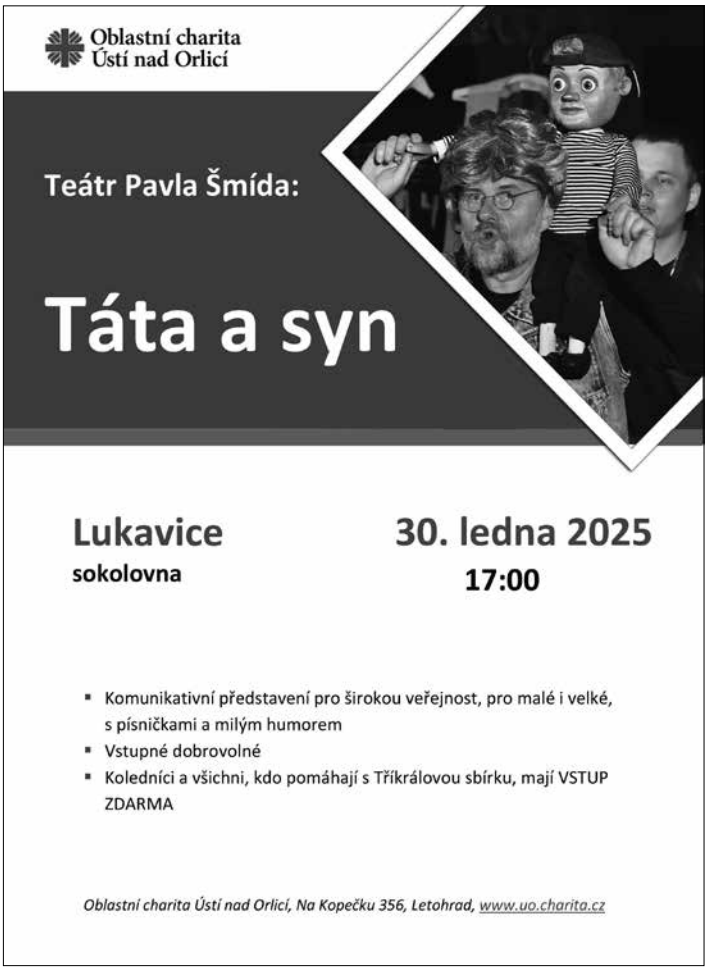

Letohrad:
Na Kopečku 356, tel. 733 755 896, papirnictvi@uo.hk.caritas.cz

Provozní doba:
pondělí až pátek: 7.30 – 12.00 13.00 – 17.00
sobota: 8.30 – 11.00

Nabízíme také služby kopírování, laminování a kroužkové vazby.

PŘÍSPĚVKOVÉ KONTO: 831240611/0100
variabilní symbol

9100 - nespecifikované účely
9103 - Centrum pomoci cizincům
9200 - Domácí zdravotní péče
9211 - Domácí specializovaná hospicová péče
9250 - Pečovatelská služba Letohrad
9303 - Sociální sprcha pro lidi bez domova
9421 - Pečovatelská služba Ústí nad Orlicí
9450 - Rodinné centrum Mozaika Letohrad
9451 - Občanská poradna a Poradna pro pečující
9452 - Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi
9454 - Rodinné centrum Kopretina Sloupnice
9601 - Sociální rehabilitace
9602 - Nízkoprahové denní centrum pro lidi bez přístřeší
9801 - Osobní asistence
9802 - Sociálně terapeutické dílny Miriam

Všem dárcům děkujeme za podporu naší činnosti.
Na požádání vám vystavíme potvrzení pro účely uplatnění odpočtu od základu daně.

DĚKUJEME ZA PODPORU V ROCE 2024

Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo vnitra, Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, Pardubický kraj, Evropský sociální fond plus, Evropský fond pro regionální rozvoj.

Města: Ústí nad Orlicí, Letohrad, Lanškroun, Česká Třebová, Králíky, Vysoké Mýto, Choceň, Žamberk.

Obce: Brandýs nad Orlicí, České Libchavy, Dlouhá Třebová, Dolní Čermná, Dolní Dobrouč, Hnátnice, Horní Čermná, Horní Třešňovec, Jablonné nad Orlicí, Jamné nad Orlicí, Kunvald, Libchavy, Líšnice, Lubník, Lukavice, Orličky, Ostrov, Písečná, Řetová, Semanín, Sloupnice, Šedivec, Verměřovice.

Údaje ***jsou k 30. 9.2024 a zahrnují pouze právnické osoby. Velká část sponzorů a dárců jsou fyzické osoby, které z důvodu ochrany osobních dat neuvádíme. Všem ale patří velký dík.***

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

Spolufinancováno Evropskou unií

MPSV

MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY

unicef

UNHCR The UN Refugee Agency

Pardubický kraj

Město Ústí nad Orlicí

Město Letohrad

Město Lanškroun

Město Králíky

ADVANTECH

Auto Janák s.r.o.

USSPA

BURZA FILANTROPIE

ČESKOBRATRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V HORNÍ ČERMNÉ

ECOS
STROJÍRENSKÁ VÝROBA

Dibag

GoldenGate
zlaté investice

GRANTIS

HaS LANŠKROUN

NADACE J&T

JCEE s.r.o.
Vývoj a výroba jednoúčelových strojů

KONZUM

M·A·S

společně za úsměv

People.Health.Care.

Lékárna u Kosmy a Damiána

ORSIA software

SCHOTT
glass made of ideas

SMC
Expertise – Passion – Automation

SOMA

svoboda.plan
architektonické studio

teddies
náruč plná hraček

TRASER FINE PROTECTION

U JITKY s.r.o.

VDV
VÝBOR DOBRÉ VŮLE
Nadace Olgy Havlové

Vydává Oblastní charita Ústí nad Orlicí
Na Kopečku 356, 561 51 Letohrad, tel.: 465 621 281, www.uo.charita.cz,
e-mail: propagace@uo.hk.caritas.cz, redakce: Markéta Drmotová.
Sazba: Jiří Pecháček, Tisk: GRANTIS, s.r.o., Ústí nad Orlicí.